

Újfolyam

87. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2022. december

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.” (János 3, 16-17)

HAJNALCSILLAG A SZÍVÜNKBEN

„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a próféta beszédét, amelyre jól teszték, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.” (2 Péter 1,19)

A csillag. Mikor a Fasorba jövök naponta, akár többször is a szolgálatokra, mindig felnézek a templom tornyára, a csillagra. A mostani fasori felújítási munkák alatt az egyik meghatározó élményem volt: látni a csillagot lent, levéve, a templom belsejében, mikor újították a templomtornyot. Emlékszem, ahogy a nálam magasabb konfirmandus fiúk ott álltak mellette, és náluk is magasabb volt. Pedig, mikor fent van a toronyban, akkor olyan kicsinek tűnik! És amikor levették, az is kiderült, hogy mennyi javítanivaló volt rajta. Messziről egyáltalán nem látszott. Közélről pedig döbbenetben néztük a behorpadásokat, a puskalövések, vagy a villámcsapás nyomát. Mikor most megyek a gyülekezetbe, mindig felnézek. Ragyog, hiszen újra lett aranyozva. Hibátlan, hiszen ki lett javítva, és világít, ahogy besötétül az égbolt.

De a csillaggal én nemcsak úgy lehetek kapcsolatban, hogy a templom tornyán üzen nekem, hanem a szívemben is felkelhet. Milyen egyszerű üzenet ez!

A hajnalcsillag egyik gyönyörű képe a Bibliának. Mindannyian csodáltuk már. A legfényesebben ragyog az égbolton. Napnyugtakor az első, amit megláthatunk, és napkeltekor az utolsó fényesség az égbolton. Esthajnalcsillag. A reménység hírnöke. Jön a sötétség, de mielőtt kétségbeesnél, már itt vagyok, és világítok a sötétedő égbolton! És addig maradok veled, ameddig csak feljön a nap, és be nem tölt annak a fénye! Ha kicsi is a fénye, mégis biztos hatalom a sötétség

felett. Az Ószövetségben kétszer van szó róla. Egyrészt Jób könyvében, mint Isten alkotása, és Ézsaiás könyvében, ahol lehullik az égről. Babilon bukását jelképezi, aki többnek képzelte magát, mint aki. Ezért hull le, mert csak gondolta magáról, hogy hajnalcsillag, de nem volt az. Az Újszövetségben pedig maradandó, ragyogó, esthajnalról van szó minden esetben. Mert ez a kép itt mindig Jézus Krisztushoz kapcsolódik. A Jelenések könyvében többször is olvasunk róla. A győzelem jele a 2,28 szerint. Megkapja, aki mindvégig megtartja Isten beszédeit, cselekedeteit, nem enged a tévtanításoknak. Pedig az utolsó időkben rengeteg tévtanítás lesz! De a hajnalcsillag ragyog a kezdetektől az utolsó pillanatig. Nem tehet mást, hiszen a naphoz kapcsolódik. A napból nyeri a fényét, és ott van elegendő erő, hogy végig kitarson!

Mindezt végiggondolva, biztosan vágyunk, hogy a szívünkben is felkeljen! Ne csak bevilágítson, hanem felragyogjon, és ottmaradjon! Ragyogjon, győzzön, megtartson, reménységet sugározzon! Hogy ne a sötétség hangoljon le bennünket, és megadjuk magunkat neki, hanem a hajnalcsillag biztos fénye vezessen!

Vágyunk rá, hogy ne csak a szobánk díszé legyen a csillag? Ne csak az utca karácsonyi dekorációja, hanem valóság a mindennapjainkban?

Péter, akinek a levelében van a kezdő Ige, szintén fokozatosan jutott el oda, hogy felkelt a hajnalcsillag a szívében. Először csak valami fényt látott a sötétben. Ez vonzotta, elindult az irányába. Így találkozott Jézus Krisztussal. De még annyira kötődött a sötétségben fogant terveihez, gondolataihoz, hogy nem kelt még fel a hajnalcsillag benne. Mennyi mindennek volt szemtanúja! Mennyi

csodát látott, és mégis tusakodott magában, hogy igazán felfedezze a valóságot! Vajon mikor volt számára az a pont, amikor igen! Felkelt a hajnalcsillag! Lehet, hogy akkor, amikor látta a megdicsőülés hegyén ragyogni Jézus Krisztust, akinek a ruhája olyan fényes lett, amelyet a földön ruhafestő nem tud fényesíteni? És szemtanúja volt, hogy hang hallatszott az égből: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” (Márk ev. 9:7) Ebben a fejezetben is erről ír. Akkor talán teljesen megbizonyosodott? És ezután már nem hunyt ki a hajnalcsillag benne. Nem hullt le, hanem világított benne mindvégig, és örökké! Mert akiben megszületik a hajnalcsillag, abban egyszerre győz, és egyben megtartja mindaddig, amíg felkel a nap! Átadja a stafétát neki.

Hogy van a mi szívünk? Mi van benne? Homály? Reménység? Sötétség? Világosság? Félelem? Bizonyosság? Már látjuk a fényt a messziségben? Vagy néha beragyogott minket is? Vagy láttuk felragyogni mások arcán? És az nekünk is reménység volt? Vagy felkelt a hajnalcsillag a szívünkben? Ugye érezzük, hogy mekkora a különbség! De miért akarnánk kevesebbel beérni?

Micsoda ajándékokat kap, akinek felkel a hajnalcsillag a szívében! A Szentháromság Isten megajándékozza a teljes étellel, valódi kegyességgel, megismerjük Őt, és befogadjuk. Elnyerjük az ígéreteit, melyekről oly sokat beszél a Bibliában! És megmenekülünk a pusztulástól. Mint ahogy a hajnalcsillag egészen kitart, és elvezet a napfelkeltéhez, úgy jutunk mi a világ Világossága megmentő ölelésébe.

Mi kell mindehhez? Hogy kívánjam ezt a nagy ajándékot, és lehetőséget! Kutassam az útját! Várjam, akarjam, mint örök a reggelt! Ennek fontos jele, hogy biztosnak, fontosnak tartom az Isten szavát, a prófétai beszédet, a Bibliát. Nem véletlenül akarják a jelen korban pont a Szentírást hitelteleníteni, sok tanítását megkérdőjelezni. Úgy figyeljek rá,

mint sötét helyen világító lámpásra! Aki így figyel, az tudja, hogy az élete múlik rajta. Ha nem jó helyre lép, akkor eleshet, lezuhanhat. De a lámpás megmutatja a következő lépést. Nem ad nagy fényt, de egy lépésre biztosan. Mennél jobban bevilágíthat a szívembe, mennél jobban kitisztíthatja onnan a sötétséget, annál előbb felkel a hajnalcsillag a szívemben.

Vajon elég nekünk a mulékony, földi karácsonyi díszkivilágítás? Vagy legjobban pont azt sajnáljuk, hogy már ez sem olyan, mint tavaly volt? Kaphatunk ennél maradandóbbat, örökkévalót!

Jelenések könyve is a hajnalcsillag képével zárul. Ha kinyitjuk a Biblia utolsó lapját, hamar megtaláljuk. Mivel is zárulhatna, amikor ezután már az következik, hogy Isten dicsősége fogja beragyogni a Mennyet, és Ő maga tündököl majd a napnál fényesebben! Itt Jézus Krisztus magáról mondja, hogy Ő a hajnalcsillag. Jézus Krisztus csillaga feltűnt az első karácsonykor, és elvégezte a küldetését. Már a nap feljövetele, és ragyogása következik. Mi felkészítve várjuk Őt? Akkor vagyunk készen, ha ma felkel a hajnalcsillag a szívünkben! Ezért olvaszuk a Bibliát, és jöjjünk h a l l g a t n i a templomba Isten szavát, hogy mindez megtörténjen! Nem kicsi a tét: földi és örök életünk múlik rajta.

*Somogyiné
Ficsor
Krisztina*

Templomszillag
Budapest-Fasori Református Egyházközség
2021

ÁTADTÁK AZ ÚJJÁÉPÜLT RÁDAY HÁZAT

Október 1-én megnyitotta kapuit a Ráday utca 28. szám alatti megújult dunamelléki püspöki székház, a református teológia és az újjáépített kollégium. Az átadási ünnepség-sorozaton részt vett Orbán Viktor miniszterelnök, s még számos más állami és egyházi vezető, gyülekezetünk is képviseltette magát. Nagy örömről váratlanul megjelent Novák Katalin köztársasági elnök is, aki a fasori diakóniai szolgálat tagjaival együtt kínálta saját sütésű stanglijait a vendégeknek.

Ráday Háznak nevezik a Ráday utca 28. szám alatti épületegyüttest, amelynek megújult falai közé visszaköltözött a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöki hivatala és a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara. Újra megnyitott a Bibliamúzeum, a Ráday Gyűjtemény, a Ráday Könyvtár és a Török Pál Kari Könyvtár is. A Markusovszky tér felőli oldalon álló egykori kollégium 2019 januárjában leégett, a régi helyen áll az újjáépült Ráday Felsőoktatási Diákotthon.

Az átadóünnepség hálaadó istentisztelettel kezdődött a Kálvin téri református templomban október 1-jén. Az istentiszteleten részt vett a miniszterelnök is. Orbán Viktor beszédében az összefogásra és a nemzeti egységre hívta fel a figyelmet, így fogalmazott: „Épségben át kell vinnünk hazánkat a túlsó partra. Egymásba kapaszkodva, és bízva az Úristenben.”

Bogárdi Szabó István, korábbi dunamelléki püspök igehirdetésében felidézte: 2019 januárjában, a tűz másnapján Veres Sándor dunamelléki főgondnokkal a leégett kollégium udvarán állva tudták, önáltatás, hogy bármi

megmenthető az épületből, és egymásnak sem merték feltenni a kérdést, hogy miből építik azt újjá. Akkor belépett a „siratótérbe” Orbán Viktor, aki megígérte a kormány segítségét az újjáépítéshez.

Megemlékezett arról is, hogy a szállás nélkül marad diákok részére sokan ajánlották fel segítségüket és annyi adomány érkezett szerte a világból, ami többszörösen pótolta az elveszett tárgyakat. „Mintha a kenyérszaporítás csodáját éltük volna meg” – fogalmazott. „Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el” – idézte a püspök a napi igét Pál korinthusbeliekhez írott leveléből, hozzátéve, azóta ez lett mindennapi igéje.

Balog Zoltán, a Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkesi elnöke, dunamelléki püspök arról beszélt, nagyon sok minden elégett a tűzben, odalett egy ember élete is, és „mélyen, csöndben, kitartóan kellett imádkozni”, hogy Isten megmutassa a pusztulásban és a tanácstalanságban is a „gonosz jóra fordító szeretetének erejét”.

Templomok, óvodák, iskolák, parókiák épültek, és most a legfontosabb kérdés, amit föl kell tenni, hogy a „lelkünk épült-e?” – kérdezte. Az egyház az elmúlt időszakban gyarapodott épületekben, a szolgálat lehetőségeiben, de hogy „lélekben gyarapodtunk-e”, az majd most fog eldőlni: ma, holnap, holnapután. Most lesz nyilvánvalóvá, hogy milyen választ ad az egyház a „ránk váró hét szűk esztendőre” és a világ zűrzavarára.

Az istentisztelet után az ünneplő gyülekezet énekelve átvonult a Ráday Háza. Az épület szalagját Novák Katalin köztársasági elnök, Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter, dunamelléki jogtanácsos,

Szeretetvendégség meglepetésvendéggel

A Fasori gyülekezet is segített a szeretetvendégségben. Szombatiné Kovács Margit vezetésével öten szolgáltak az egyik sátorban, pakoltak, kínáltak, tíz gyülekezeti tag pedig finom süteményeket hozott. Margit sütötte a lángost, összesen 150 darabot (9 kg lisztből készült), amiből egy darab sem maradt, mindenkinek (e sorok írójának is) nagyon ízlett. A testvérek reggel, a közös ima után kezdték dagasztani a tésztát a lángoshoz, előkészítették a helyszínt, majd a rendezvény végén együtt hálát adtak a szolgálatért, a szép napért.

Novák Katalin köztársasági elnök is meglátogatta a sátrat, a nagymamája receptje alapján készült stanglival kínálta az ünneplőket. Margit így emlékezik erre: „Az elnök asszony saját maga sütötte előző este a sajtos stanglit, amit hozott. Váratlanul érkezett, nem volt megtervezve, egyszer csak megjelent. Mindenkiel váltott néhány kedves szót. Ajándékoztam számára egy Fasori Harangszót, amit elfogadott. Meglepően közvetlen, nagyon kedves, szerény és alázatos embert ismerhettem meg a személyében, ami egy életre szóló emlék számomra. A közös fotót a legkedvesebb emlékek között fogom őrizni, hiszen ritkán adatik meg, hogy személyesen találkozhatson valaki és szót váltasson egy közjogi méltósággal, aki ráadásul ennyire „emberi.”

Megkérdeztem tőle: hogy bírja ezt a sok munkát, ami ráhárul? Válasza ez volt: a családi háttérrel. Óriási öröm és megtiszteltetés volt mindannyiunk számára a jelenléte. Nagyon készséges volt a csoportkép készítésében is, ezt a

saját Facebook-oldalára is feltette.”

Novák Katalin köztársasági elnök stangliját is megkóstolhatták a vendégek

„Csodálatos nap volt! Az Úr áldása kísért minket, hiszen még a nap is hétágra kisütött, amikor a vendégek megérkeztek!” – tette hozzá.

Balog Zoltán püspök és Veres Sándor dunamelléki főgondnok vágta át.

A gyülekezetek tagjai, a lelkipásztorok és diákok, több százan ünnepeltek együtt ezen a napon. A közös ebéd után több programot is tartottak. Az új kápolnában biblia-, ige- és énekmaratont rendeztek, a látogatók részt

vehettek épületbejáráson, tárlatvezetésen a Bibliamúzeumban, valamint megnézheték a Kapcsok és kötelékek című időszaki kiállítást.

Az átadás után vidám hangulatú szeretetvendégséget szerveztek az újjáépített kollégium bejárata előtt, a Markusovszky

A Fasori gyülekezet is segített a szeretetvendégségben

téren, ahol a dunamelléki egyházmegyei sátraikban vendégül látták a hozzájuk betérőket. Bográcsban főtt a szürkemarha- és mangalicapörkölt, tradicionális fazekakban készült a babgulyás, a töltött káposzta, és sok finom süteményt is kínáltak.

Legyen világhosság!

Változatos története van a Ráday utca 28. szám alatti épületnek. A XVIII. században

katonai kaszárnya, később kórház működött benne, majd 1850-től a Ferencvárosi Dohánygyár költözött a falai közé. Miután a református egyház megvásárolta és átalakította az ingatlant, 1912-ben felavatták az egyházkerületi székháznak, az 1855-ben alapított teológiai akadémiának, az internátusnak és a Ráday Könyvtárnak is helyet biztosító épületet.

A Ráday Ház 21. századi színvonalon épült meg Berzsák Zoltán (gyülekezetünk tagja) építész tervei szerint. A Ráday utcai homlokzatot az 1911-es átalakításnak megfelelően újították fel, a főépület műemlék lépcsőházát is renoválták. A régi épületet és a modern kollégiumot egy tető kapcsolja össze, amely „ráborul az épületre, akár egy lelkészi palást”. A régi és új harmonikusan illeszkedik egymáshoz.

A tervezés alapkonceptiója az volt, hogy az épület legyen nyitott, átlátható, befogadó, és járja át a fény. A Ráday utca felőli új bejáraton keresztül átláthatóvá vált az

Az épület szalagját Novák Katalin köztársasági elnök, Gulyás Gergely, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, Balog Zoltán püspök és Veres Sándor főgondnok vágta át

udvar, a kollégium pedig a Markusovszky térről nyílik.

Az egész épületet átjárja a természetes fény, a falakon több helyen bibliai idézetek olvashatók. Az egyházi épület látványos eleme a tetőtérben kialakított kápolna kereszt alakú ablaka, ill. a kereszt meghosszabbított szárai esténcént kivilágítva messziről látszanak. A homlokzaton a betlehemi csillag motívuma is látható.

Az újjáépített Ráday kollégium három szintjén 48 szobában laknak a hallgatók, a legtöbb szoba kétszemélyes, mindegyikhez saját fürdőszoba és erkély tartozik. A földszinti, világos aulában pihenő, büfé és étterem kapott helyet, a belső udvaron pihenőhelyet alakítottak ki. A legfelső szinten található a tetőtérasz és a közösségi tér. A kápolnában az úrasztala elégett fadarab hatását keltő fekete felülete őrzi a 2019-es tüzeset emlékét.

A Ráday Ház több intézménynek is az otthona, ez lehetőséget ad az egység kialakítására, a közösségi élet megújulására. Hiszen

Elnök Asszony kapott egy Fasori Harangszót Szombatiné Kovács Margittól

ez nem csak egy épület, hanem az itt lakók és dolgozók közössége is, akik lélekkel töltik meg a házat.

Halász Kinga

Novák Katalin köztársasági elnök is meglátogatta a fásori szolgálócsapat sátrát

A TEOLÓGIÁNAK A KÖZÖSSÉGÉBEN VAN A LEGNAGYOBB EREJE

Interjú a Fasori Gyülekezet két teológus hallgatójával

Boross Sámuel és Fábíán Bence az „új Ráday Ház” lakói. Samu ötödéves, aki már a régi kollégiumban is lakott, Bence pedig elsőéves teológushallgató. Bizonyágtételükben hitükről, elhívásukról s arról meséltek, hogyan érzik magukat az új helyen.

– Milyen érzés volt birtokba venni a megújult kollégiumot? A „régiráday-val” összehasonlítva miben más az új?

– **Samu:** Hála Istennek, nagyon áldott az új épülettel való ismerkedés. Úgy érzem, hogy még be kell lakni, meg kell találni a kedvenc helyünket az épületben, fel kell fedezni újra a környéket, meg kell szokni az épület illatát (minden épületnek, helyiségnek megvan a maga jellegzetes illata), hol van a villanykapcsoló stb. Ez az épület egy sokkal modernebb, nyitottabb, korszerűbb épület. Más a kollégiumban való mozgás, mások az emberek, mások vagyunk mi is, mint 3-4 évvel ezelőtt. Nagyon élvezzük felfedezni az épületet, nagyon szeretünk bent lakni. Mégis nem az épületei falai, modernsége miatt jó a bentlakás, hanem egy olyan közösséget építő, közösséget generáló jelensége is van a Rádaynak, amit én már nagyon vártam. Ebből az aspektusból ez a „Ráday” egyezik a „régirádayval”. Ezúton is nagyon hálásak vagyunk Berzsák Zoltánnak és családjának, akik támogatták, illetve az egész 4 plusz Építész Stúdióknak, továbbá mindenkinek, aki bármi módon hozzáadott a Ráday Ház épüléséhez.

– **Bence:** Jól érzem magamat itt, mostanra már kezdem megszokni. Nekem ez nagyon

nagy váltás volt sok szempontból, hogy itt lakom és ezt tanulom, hálás vagyok ezekért. A beköltözést nagyon vártam, de fárasztóbb volt, mint gondoltam, és kellett egy kis idő, mire itt valamennyire itthon tudtam érezni magamat. A kollégium és az egész épület szép és nagyon modern. Még mindent ki kell tapasztalni, meg kell szokni és be kell lakni rendesen. A Markusovszky térről nézve, számomra nagy élmény volt látni először a nagy világító keresztet, ami a kápolna ablakának a folytatása megvilágítja. A házról az a benyomásom, hogy minden új, igazán szép, de szükség van arra, hogy megteljen étellel, szeretettel, hiszen azt semmilyen külső dolog nem tudja pótolni.

– Ti is segítettek a Ráday Ház átadásának alkalmával. Mit jelent számotokra az „avatás” a hitetekben?

– **Samu:** Magán az átadó ünnepségben jó volt meglátni, hogy a másik oldalról, az egyházvezetői, világi vezetői oldalról milyen volt ez az építkezés. Az egyház „egyháziasságát”, közösségben való erejét emelte ki nekem ez az alkalom. A sok gyülekezetvezető esperes, lelkész jelenlétében szemmel látható volt a budapesti Teológia támogatása.

– **Bence:** Lehet csak azért, mert ilyen típusú vagyok, de számomra magának az avatásnak nem volt különösebb jelentősége a hitemben. Persze az is lehet, hogy azért sem, mert én nem laktam sem Óbudán, sem a régi Ráday kollégiumban. Egyébként pedig nálam sokszor a dolgok csak idővel érnek be, lehet, hogy pár év múlva máshogy értékelném.

Ezen elgondolkodva az jutott eszembe, hogy közösségként kell felépülnünk lelki házzá, hogy mint Krisztus teste egymás nehézségeit szeretetben elhordozva lehessünk itt a Rádayban, és akkor az új épület a benne lakókkal együtt tudja Istent valóban dicsőíteni.

– Hogyan élted meg a kollégium leégésének időszakát és az azóta eltelt időt?

– **Samu:** A tüzeset napján én nem tartózkodtam az épületben, így bennem nincsen ilyenfajta nehézség. Viszont maga a költözés, egy ideiglenes épület megszokása, beélése, az „új-Ráday” iránti vágyódás, majd az újbóli költözés mögött izgalmas csoportdinamikai folyamatok mentek végbe (mind kisebb, lelki közösségben, mind évfolyam szinten, mind kari szinten). Úgy gondolom, hogy a teológiának a közösségében van a legnagyobb ereje. Az elmúlt időszak ezt próbálta meg a legjobban.

– A lelkészi hivatásod választását hogyan befolyásolta nagyapád, Boross Géza, egykori teológiaprofesszor élete, munkája? Példát jelent neked?

– **Samu:** Nagy ajándék nekem a családom. Géza papa egész élete, életvitele, életmunkája példa a számomra. Az istentiszteletekre való felkészültsége, tudományos igényessége folyamatosan előttem lebeg. A lelkészi hivatásom választásában mégsem e nagyapai örökség volt a döntő. Természetesen jó volt látni, jó hallani utólag, hogy milyen örömmel és odaszánással szolgált az Úrnak. A hivatásválasztásom hátterében inkább egy megragadottság áll. Bár nem ragaszkodtam a teológiához, szívesen tanultam volna mást, mégis azt éreztem, ha máshogy döntenék, az nem lenne olyan őszinte, olyan magabiztos döntés, mint a teológia. Mennyei ajándék,

Fábián Bence és Boross Samu

hogy ebben az elhívásban folyamatos megerősítést érzek. Ennek az elhívásnak eleget tenni nem tudok, így a hálából igyekszem cselekedni. Ilyen szempontból abszolút példaként állnak előttem nagyszüleim, Géza papa és Márti mami.

– Miért szeretnél Isten szolgálatába állni?

– **Bence:** Korábban volt egy utam, ami sokkal biztosabb megélhetést jelentett volna számomra. Mérnökként végeztem és el is kezdtem dolgozni. De Isten elhívott, és ami korábban lehetetlennek tűnt számomra, mostanra valóság lett. Ezalatt az idő alatt Isten a vágyaimat is megváltoztatta bennem és érzékennyé tett arra, hogy megláthassam, hogy mennyi elveszett ember van. Így adott egy új utat, amit sokkal inkább sajátomnak éreztem, ami emberileg sokkal bizonytalanabb is. Nincs annál fontosabb dolog számomra, minthogy arról beszéljek, aki otthagyja a kilencvenkilencet a pusztában, hogy megtalálja az elveszettet. Én is ilyen elveszett voltam, de addig jött utánam, amíg meg nem talált.

Halász Kinga

RÁDAY HÁZ - MÚLT, JELEN S JÖVENDŐ EGYMÁST ÖLELIK

Olykor előfordul, hogy az ember éppen elmenne valahova egy ügyben, de valahogy nincs kedve kimozdulni otthonról, nehezen indul el. Velem éppen az ellenkezője esett meg.

Szomorú lettem amiatt, hogy nem mehetek el a Ráday-napokra, mivel nem tudtam regisztrálni. Istennek hála, a Faszorból kaptam útmutatást és buzdítást, így bemehettem a Ráday Házba, sőt, részt vehettem a hálaadó istentiszteleten is. Mindig szerettem eljárni a Ráday kollégium alkalmaira. Különösen a rendszerváltozás idején és az azt követő időszakban volt érzékelhetően nagy vonzása ennek a református intézménynek. Nekem is a szívemhez nőtt, mert átélhettem, mit jelent Isten alkotóműhelyében felkészülni, és munkálkodni e hajlékban. Emlékeimből néhány példát hozok fel ehhez – bizonyoságu.

Isten a teremtésben méltóságot adott az embernek, testi, lelki és szociális jóllétet szánt neki, s olyan nagy ajándékkal áldotta meg, hogy tud alkotni. Optimális esetben egy szabad, magabiztos társadalom ezekkel az áldásokkal megvalósítható. Sokan hittünk ebben az említett idők kezdetén – de abban is, hogy a hátráltató körülményeken, a visszahúzó erőknél úrrá lehetünk. Ezért a szenvedélybetegségek és azok negatív hatásai ellen, az

ön- és közösségsorsrontó magatartások ellen, illetve a hátrányos helyzetű csoportok megsegítése felé fordultunk, hogy a társadalom elsettejeinek hangjává válhassunk. Azzal a nem titkolt céllal és reménységgel szerveződünk, hogy esélyt lehessen teremteni, a fiatalok képessé válhassanak egy pozitív életstílus kialakítására, a drogok visszautasítására. Ily módon a Válaszút Református Evangélizációs és Diakóniai Közösség „bölcsoje” is a Ráday falai között „ringott”. Sokat beszélgettünk, értekezünk, előadásokat hallgattunk, táboroztunk. Fontosnak tartottuk, hogy majd a gyülekezetek is felismerjék a drogproblémával kapcsolatos szolgálati területeiket, lehetőségeiket – és képezzék is magukat.

Ahhoz, hogy a fiatalok képessé válhassanak egy pozitív életstílus kialakítására, sok segítségre van szükségük. Ilyen segítségnek bizonyult a házasságkötés előtt állók számára indított előadássorozat, amelynek szintén a Ráday kollégium adott otthont. A „Szívügyeink” sorozat igen népszerű lett. Szemlélete és orientációja ez volt: alapvető útmutatást és megoldást Isten Igéjétől várhatunk...

Isten beszédeiért, örömeizeteiért jöttek el ide, az egyetemi istentiszteletekre a különböző felsőfokú intézményekben tanulók – olykor tanáraik is. Nagy szükség volt erre, nagy szomjúságot éreztünk a tiszta evangélium iránt. Sokáig a Kálvin-téri templomban gyűltünk össze – egészen megtöltve azt. Meghatóan szép, és látványos is felemelő volt, amikor két padsor is megtelt katonákkal. Ígéretes kép! Katonakoromban ez nem fordulhatott volna elő. De felsejlett bennem egy igazi lelki ébredés képe – amelynek ez itteni már a része lehetne... Emlékszem a háború utáni, a forradalom utáni nagy, kibontakozó ébredésekre. És arra is,

Az új Ráday házat tervező Berzsák Zoltán, Pro Architectura építész, gyülekezetünk tagja és családja

hogy a Sátán és minden serege hogyan mozgult meg mindjárt ellene. Bizonyára az sem tetszhetett neki, amit az istentiszteletek után, „szabadidőben” elterveztünk és megvalósítottunk. Összeállítottunk egy karácsonyi műsort, betlehemes játékot, és intézeti gyermekek közé mentünk azzal. Vittük az örömhírt ily módon is azoknak, akik nem családi körben tölthették a szentestét: *Üdvözítő született ma néktek...*

A különböző értekezletek, beszélgetések, konferenciák sorában később nagyon közel kerültek hozzám a presbiterek, illetve összejöveteleik. Ők, akiket a Szentlélek vigyázókká tett, s így lelki és anyagi sáfárként szolgálnak gyülekezeteinkben, jó együttműködést valósítanak meg a lelkészekkel, a hittanokkal, a diakónusokkal, a gyülekezeti munkásokkal. Elkötelezetten serénykednek egyházunk sük sokirányú feladatainak megoldásában, a testvérek hitre jutására és hitük megtartására irányuló segítségnyújtásban. Láttam, milyen sokan mentek át az évek során ezen a nevelőiskolán, s hitvalló szolgálatuk nyomán maguk is megedződtek, felvérteződtek, tanultak. Egymás hite által erősödve vállaltak nagyon nehéz feladatokat a környezetünkben.

A Presbiteri Szövetség által a kollégiumba szervezett közgyűlések nemcsak felejthetetlen emlékként maradtak meg bennem is, de valamennyiünk magunkkal hozhattuk éves vezérigénket: „*Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá!*” (1Péter2.5).

Most is szívesen jöttem a Rádayba. Kíváncsian, érdeklődve, örömmel. Elsősorban faszorriakkal találkoztam a nagy tömegben. Örültünk egymásnak, a fogadtatásnak és a látnivalóknak. Bizony, minden megváltozott, minden más lett, mert a tűzvész a régit elpusztította. Másokhoz hasonlóan átsétáltam a csodaszép udvaron, fölmentem, benéztem néhány helyre. Az egész épületegyüttes az evangéliumról, a befogadásról, a nyitottságról szól. Ahol csak lehet, a Házat átjárja a fény. Invitáltak: lépjek be a

kápolnába. Itt folyamatos biblia- és énekmaratonnal marasztaltak. Szívesen leültem, de közben az érdeklődők vándorlása is folyamatos volt. Eszembe jutott, hogy megtérésemhez az énekek adtak indíttatást istentiszteleteken, zenés evangélizációkon. Hazai és külföldi kórusok közelségét kerestem hosszú időn át. Ugyanúgy érintett a legtisztább zenei hang, Isten Igéje is, amely egyre jobban munkálkodott a szívemben.

Közben belépett az épület tervezője, s családtagjaival együtt leültek a kápolna keresztjével szemben. A keresztre tekintettem én is. A megfeszített, meghalt és feltámadott Jézus Krisztus keresztjére; az a feladatom, hogy mindig Róla tegyek bizonyágot. Ő maga is beszélt arról a keresztről, amelyet tanítványainak – mai tanítványainak is – hordozniuk kell: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem!” – mondta. A kápolna keresztje tehát egyrészt a mi jelképünk Krisztus követésében, másrészt mint ablak: szimbolikus nyitás lehetősége az örökkévalóságra.

Megadatik minékünk, elhívottaknak, hogy meglássuk a láthatatlant, és meghalljuk a kimondhatatlant: „*...nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók*” (2Korinthus 4,18).

Néhány személyes, felvillantott képben a Ráday kollégiumtól a Ráday Házon át az örökkévalóságig terjed a fény, amelyben múlt, jelen s jövő egymást ölelik...

Dévai-Józsa Gábor

A kápolna keresztje a mi jelképünk Krisztus követésében

A BIBLIAMÚZEUM ÚJRA LÁTOGATHATÓ A RÁDAY HÁZBAN

A különleges kiállítás minden korosztályt megszólít, a Biblia világát a régészeti tárgyak mellett multimédiás és interaktív eszközök segítségével mutatja be. A tárlat jelenleg ingyenesen megtekinthető.

A Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteményének Bibliamúzeuma korábbi formájában 1988-tól 2011-ig működött a Ráday utca 28. szám alatt, majd 2017-ben nyílt meg a megújult, mai formájában is látható kiállítás. A Biblia világát eredeti régészeti tárgyak, másolatok, makettek és sok interaktív eszköz segítségével mutatják be a látogatóknak. A Biblia nem múzeumi tárgy, hanem Isten élő igéje, amelynek üzenetét a mai kor emberének szeretnék átadni.

Az ókor iránt érdeklődők megcsodálhatják a régészeti tárgyakat és hiteles másolatokat, melyek többek között a Szépművészeti Múzeumból és Jeruzsálemből érkeztek, így mindenki számára érdekes lehet a könnyen befogadható, körbejárható, látványos tárlat, ami a 21. századi igényeknek is megfelel.

A Ráday Ház felújításának időszakában a Bibliamúzeum nem költözött ki az épületből, a kényszerbezárás idején kisfilmeket készítet-

A Biblia világát különböző régészeti tárgyakon keresztül mutatják be

tek, amelyek ma is elérhetőek a múzeum YouTube-csatornáján. Ezek a kisfilmek a hitoktatók számára is érdekesek lehetnek, hiszen egy-egy kiemelt tárgy köré művészettörténeti, illetve teológiai háttérinformációt adnak.

Nemcsak a gyerekek, de a felnőttek is szívesen kipróbálják a multimédiás játékokat. A Biblia világát különböző régészeti tárgyakon keresztül mutatják be. „*Fontos számunkra, hogy a műtárgyból való kiindulás jelentse azt a tudást vagy érdekességet, amit szeretnénk átadni a Biblia megismerése mellett*” – mondta Bán Boróka muzeológus.

„A kiállítás nagyterme kronologikus sorrendbe veszi a Biblia világát, az első interaktív elem Ábrahám vándorlása. Van egy kis makettünk, egy kis kocszi, amivel a térkép segítségével követhető az út, ahol Ábrahám vándorol. Itt azokat az igeverseket emeltük ki, amelyek az ő vándorlásához kapcsolódóan a helyszínhez kötődnek. Fontosnak találtuk, hogy földrajzilag elhelyezzük azt, amit a Bibliában olvasunk, másrészt pedig egy képi világgal vizuálisan is bemutassuk. Megjelenik az igevers és régészeti kép az adott helyről, valamint egy mai fotó” – magyarázza a Bibliamúzeum munkatársa.

Ábrahám útja – Az első interaktív elem: Ábrahám vándorlása

Noé bárkája – A látogatók felépíthetik Noé bárkáját

A tárlat a teremtéstörténettel kezdődik, majd az Újszövetségen keresztül vezet el az első keresztény közösségek megalakulásáig. Az egyes állomások jól érzékeltetik azt a kortörténeti háttérrel, amelyben a Biblia szereplői éltek. A múzeumot úgy alakították ki, hogy minden korosztály otthon érezze magát benne, a Biblia történeti kicsiket és nagyokat is megszólítanak.

A látogatók felépíthetik Noé bárkáját, részesei lehetnek a kenyérszaporítás csodájának, kvízkérdésekre válaszolhatnak, valamint filmen nézhetik meg egy Jézus korabeli hajó feltárásának történetét. Egyedülálló a Heródes-templom makettjéhez készült animációs film, ami egy számítógépes konzollal működik és segítségével a templom belsejében tudunk járni.

A gyereket egy grafikai sáv vezet végig a kiállításon, amely különböző bibliai történeteket mutat be. Meghallgathatjuk egy mai tékozló „fiú” monológját, amely minket is megállásra és elgondolkodásra készít az Istennel való kapcsolatunkban.

Bán Boróka szerint nagyon sokan szeretik a kenyérszaporításról szóló installációt. A játék illusztrálja a történet üzenetét oly módon, hogy egy megtört kenyérrel nyújt kezünkbe, amit bátran továbbadhatunk. Ezzel részesei leszünk Jézus csodájának és közösségének.

A Bibliamúzeumhoz egy időszakos kiállítótér is tartozik a földszinten, ahol eddig 20. századi

kiállításokat rendeztek. A Ráday-napokon nyílt meg a december 17-ig látható *Kapcsok és kötelek által (Kol 2,19)* című időszakos tárlat, amelynek kiemelkedő műalkotásai Csontváry Kosztka Tivadar Szerelmesek találkozósa, Ferenczy Károly A tékozló fiú és Patkó Károly Ádám és Éva című festménye.

Tárlatvezetéssel, múzeumpedagógiai foglalkozásokkal és szakmai beszélgetésekkel is várják a látogatókat, valamint a diák-, ifi-, és gyülekezeti csoportok jelentkezését. A Bibliamúzeum állandó és időszakos kiállítása ebben az évben díjtalanul látogatható.

További információk a www.bibliamuzeum.com oldalon elérhetők, valamint az intézmény Facebook- és YouTube-oldalán.

Halász Kinga

A Heródes templom makettje

BOLDOG ISTEN BOLDOG GYERMEKEI

Női csendesnap a Faszorban

Lehetünk-e boldogok, ha éppen mélységeken keresztül vezet utunk, betegek vagyunk, megterhelő kötelezettségeink vannak, esetleg igaztalan támadásokban van részünk? Igen! Egyértelműen. Újra és újra: igen. Ezt mondja a Biblia, erre biztat Isten ígéje is: „Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom örüljete.” A boldogság keresése és megtalálása volt a szeptember végi Női csendesnap témája, amelyen Somogyiné Ficsor Krisztina, Mikola Borbála lelképásztorok, Simon Mihályné Ágnes, a Csipkebokor Óvoda pedagógiai asszisztense, és Kovalszki Mária zongoraművész szolgált.

A Bibliában 140 igehely van a boldogságról, már ez önmagában mutatja, Istennek az a célja velünk, hogy boldoggá tegyen. „Azért teremtett bennünket, hogy boldogok legyünk!” – emelte ki bevezető áhítatában lelképásztorunk, Somogyiné Ficsor Krisztina. Isten keresésére is ez indít bennünket, de nem az a célja Istennek, hogy a vágyainkat szolgálja ki. Fontos megismerni, hogy mit mond Isten a boldogságról. „Mi fejezné ki jobban azt, hogy Isten boldogságra teremtette az embert, mint az, hogy az Édenkertben helyezte el” – magyarázta Somogyiné Ficsor Krisztina. Az Isten az embert egy gyönyörű kertbe teremtette, minden jóval ellátta, s ma is, ha körbe tekintünk, azt látjuk, hogy mind jó, amit Ő ad. Boldogítani akar a teremtett világgal, mindazzal, amivel körbevesz. Ha kimegyünk a természetbe, feltöltődik a szívünk, lelkünk. Az Édenkertben nem volt kérdés, hogy lesz-e élelem, s mivel fütsünk. Minden megvolt, ami a jelenhez és a jövőhöz kellett. „Ám az ember az Isten tiszteletét felcserélte a mulandó dolgok tiszteletére, a dolgok imádatára, ahelyett, hogy arra a nagy ajándéokra tekintett volna, ami az Istennel való

kapcsolatot jelenti. Ezért van az, hogy ha kitűz maga elé célokat valaki, nagy házat, új autót, családot, karriert, vagyont, s megszerzi, mégsem boldog, reménytelenül üres az élete.

A forrás

Jézus Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy helyre tegye az ember megromlott kapcsolatát Istennel, megújítsa, elmélyítse azt. Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása által van menetelünk az Atyához, általa állt helyre a kapcsolat Istennel. Ebből táplálkozhatunk, ez ad erőt és boldogságot a legnagyobb nehézségek közepette is. „Az igazi boldogság ugyanis az, ha mindenben meglátjuk az Ő keze nyomát, azt, hogy mindent Tőle kapunk, s ezért mindenkor hálát adunk” – magyarázta. Mert az igazi boldogság: az Úrral való élő személyes kapcsolat. „Törekedjünk hát megismerni az akaratát, engedelmeskedjünk szavának!” – hallottuk. Az Ige is azt mondja, boldogok, akik megtartják Isten parancsolatait. A Biblia másutt a mennyek országát hasonlónak tartja egy királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának. „Számunkra is elkészített a királyi menyegző, erről soha nem szabad elfeledkeznünk” – hangsúlyozta Somogyiné Ficsor Krisztina. Hogyne lennénk boldogok, ha arra gondolunk, amikor vége lesz a világnak, királyi menyegző, boldog örömműnnp vár ránk, amelyre nekünk is meghívásunk van!

Ismerjük meg Őt!

Mikola Borbála, a Budapest-Kelenföldi Református Egyházközség lelképásztorja azzal kezdte előadását, hogy rámutatott, az ember ősidők óta keresi a boldogságot, és sok mindenben próbálja megtalálni. Közmondások is utalnak arra, hogy

az ember tenni akar érte: „Mindenki saját szerencséjének kovácsa”, ám arról már kevesebb szó esik, hogy mennyi hamis illúzió, mennyi csapda fenyegeti az embert, ha Isten nélkül keresi az örömeiket. A fogyasztói társadalom is szüntelenül arra sarkallja az embert, vásároljon meg termékeket, s akkor majd boldog lesz.

De mit mond a Biblia? – tette fel a kérdést. Pál apostol írja: „Ez pedig a boldog Isten dicsőségéről szóló evangélium, amely énám bízott.”

„A boldog Isten arra teremtette az embert, hogy ő is boldog legyen”- emelte ki Mikola Borbála. A Szentháromság Isten azért teremtette az embert, mert a boldogságát meg akarja osztani velünk. Azt akarja, hogy ismerjük meg azt a jót, ami készen van, s legyünk vele egyek. Jézus főpapi imájában így imádkozik: „De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek.”

A bűnös ember egyedül akar boldogulni, éppen emiatt szűkölködik Isten dicsőségében. Hiányzik neki az Isten közelsége, a boldog Isten boldog közelsége, mégis megpróbálja jól érezni magát.

Isten királyi uralma

Jézus Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy megmutassa, mit veszített el az ember, s mi az, amit Isten nagy irgalmából és szeretetéből vissza akar adni az embernek. „Ilyen Isten királysága, így néz ki, legyél te is a részese, ne maradj ki belőle!” – hív bennünket is Jézus. Azokat a dolgokat oldja fel, amelyek bejöttek a bűnesettel, betegség, bűn, szegénység, halál. Jézus Krisztusból sugárzik a mennyei királyság, s mindazok az áldások, amit a Szentháromság Isten adhat. A Megváltó elhozza az Istennel való kapcsolatot, s elmondja, „szükség néktek újonnan születni”, s ingyen kegyelemből

lázadó kő szív helyett engedelmes hússzívet kaphatunk Istentől. „Aki ezt hittel befogadja, a feltámadás erejében jár, ez a hit” – magyarázta Mikola Borbála. Isten Szentlelke arra készlet bennünket, hogy Istennel, Jézus Krisztussal akarjunk élni! „Ez ad örömet, belső biztonságot, megelégedettséget, végső soron boldogságot” – hangsúlyozta. De nekünk is törekednünk kell a boldogságra, ez a Bibliában több helyen felhívásként szerepel. „Gyönyörködj az Úrban és megadja szíved kéréseit.” A lelkipásztor arra biztatott, elmélkedjünk, gondolkodjunk szüntelenül azon, hogy milyen jó az ÚR, miért szeretjük Őt, mit szeretünk Benne, hiszen Isten is annak örül, ha mi gyönyörködünk Benne. Ha csak olyan egyszerű szavakkal mondjuk is el Neki: „Uram, de jó, hogy Te jó vagy. Örülök annak, hogy jó vagy. Köszönöm, hogy irgalmas vagy, hosszútűró, kegyelmes hozzám!”, dicsőítjük Őt. Miközben nehéz az élet, találjuk meg az örömet az Úrban! Ha minden helyzetünkben hálát tudunk adni, Isten uralma valósul meg az életünkben, s Isten dicsőségére élünk. Jonathan Edwards amerikai hittudós, prédikátor írja: „Istent akkor dicsőítjük leginkább, amikor Őbenne a legmegelégedettebbek vagyunk.” Akkor képviselem Jézust, ha szeretem Őt. A boldogság a hívőhöz: parancs, Isten dicsősége forog kockán. Meg kell tanulni a megelégedettséget, mert nincs olyan körülmény, amelyek között ne lehetne megvalósítani azt, hogy Isten dicsőségére éljek.

Mit tett értém Jézus?

Megindító és felemelő volt hallgatni Simon Mihályné Ágnes, a Csipkebokor óvoda pedagógiai asszisztensének bizonyágtételét arról, hogyan vezette őt az Úr kisgyermek korától fogva egészen mostanáig. Már kisleányként érdekelte Isten, kereste, kutatta, ki az a Jó Isten, aki mindent ad. Gyermekként elkezdte olvasni a Károli-Bibliát. „Megértettem az Igékből, hogy

fontos vagyok Neki, a hajam szála sem eshet le az Ő tudta nélkül, s mennyivel fontosabb vagyok számára, mint egy verebecske. Amikor megértettem azt, hogy Jézus Krisztus értem is meghalt a golgotai kereszten, elsírtam magam” – fogalmazott. Isten kegyelméből új életet kapott, s bármennyire is csúfolták osztálytársai, sőt, családja is ellene fordult, mert vakbuzgóságnak tartották a hitét, ő kitartott Jézus Krisztus és Isten mellett. Számptalan nehéz helyzetben ment keresztül. „De Istennel jó volt, formált a nehézségek által is” – fogalmazott. Vállalt arról, hogyan segítette meg az ÚR az érettségi vizsgán, a főiskolán, a párkeresésben, a gyermekáldásban, a munkahely keresések alkalmával és betegségekben. Ágnes élő hittel mindig bízott Isten ígéiben. „Az a legnagyobb örömöm, hogy Vele járhatok, s egyedüli vágyam, hogy semmi ne válasszon el Tőle. Bízunk Benne, akármi jön is! Boldogok, akik nem kételkednek benne, hanem kitartanak mellette. Nagyon szeressük az Igéjét, azon keresztül mindig üzen, hallgassunk rá, és keressük a Vele való kapcsolatot! Az Ő igéi mind igazak és ámenek, s mindenben keresztül át fog vinni!” – tett bizonyosságot hitéről gyönyörűen Ágnes.

Cseke Hajnalka

Mucza Erika és Visontainé Hetesi Györgyi a nyári csendeshéten – „Mindig öröm közösségben együtt lenni.”

Visontainé Hetesi Györgyi:

Minden évben nagyon várom szeptember utolsó szombatját, ez ugyanis a Fasorban a Női csendesnap. Az idén közel százan vettünk részt különböző gyülekezetekből. Mindig nagy öröm találkozni a Testvérekkel, megölelni egymást, s kicsit beszélgetni. Mikola Borbála lelkesző előadásából megértettem, hogy Isten azt akarja: boldogok legyünk, erre teremtett bennünket, s ehhez biztosított is mindent a számunkra. Ugyanakkor a hívőnek „parancs” a boldogság, örömmel kell szolgáljunk az Úrnak és Isten dicsőségére kell élnünk! Hálás volt a szívünk a finom ebédért, s nagyon áldottak voltak a délutáni csoportbeszélgetések is. Mindenki elmondta, mit jelent számára az Úr Jézusban megélt boldogság. Ha szeretjük Istent, s gyönyörködünk Benne, boldogok vagyunk. S akkor ezt a boldogságot tovább tudjuk adni másoknak is, szolgálni tudunk vele Isten dicsőségére.

Mucza Erika:

Több éve járok Ceglédre a „Fasori női csendesnapra”. Örülök ezeknek az alkalmaknak, mert nagyon építőek, a témák és az igeszolgálatok is segítenek a lányoknak, asszonyoknak hitük megélésében, elmélyítésében. Jó ezeken az alkalmakon megismerni új szolgálókat, Testvéreket! A kiscsoportos beszélgetések is hasznosak, mert tudunk az elhangzott témáról beszélgetni, megosztjuk tapasztalatainkat, s egymás hite által épülünk. Két évvel ezelőtt Krisztina megkért egy kiscsoportos beszélgetés vezetésére. Imádkozva készültem rá, s megtapasztaltam, hogy Isten Lelke őszinte beszélgetésre nyitotta meg mindannyiunk szívét. Nagy öröm volt így együtt lenni! A Női csendesnap nagy ajándéka, hogy vagy új tanítást kapunk, vagy a már ismert Igéket megerősíti Isten Szentlelke bennünk. Mindig öröm közösségben együtt lenni Testvérekkel és egymás hite által épülni! Többekkel tudok beszélgetni, s ez még közelebb von bennünket egymáshoz, Istenhez, Jézus Krisztushoz.

HÁLA

Refomáció ünnepség az oviban, iskolában

Hála, hogy van iskolánk, ahol meg lehet ünnepelni a Reformáció ünnepét is.

Hála, hogy a gyerekek ekkor is megállhatnak, kikapcsolódhatnak, ajándékot kapnak.

Dicsőség Istennek, hogy Ő ad mindig ötleteket a megvalósításhoz.

Az iskolásoknál ebben az évben Bálint László, volt juliannás diák szolgált, aki most pándi református lelkész. Kereszthy Gábor szülő pedig pantomimmal, amit külön erre az alkalomra készített el, Tallér Keresztessy Benjámint volt diákunk pedig gitározott.

Hála, hogy a tantestület minden tagja dolgozott a nap megvalósításán. Hála, hogy a fasori lelkészek közül is hárman együtt szolgáltak e napon.

Hála a Reformáció és Biblia állomásokért, az iskola újraindításának 30 éves állomásaiért. Végül pedig a gyönyörű csipkebokor-bemutatókban gyönyörködhettünk osztályonként. Itt megtapasztalhattuk, hogy milyen gazdag és sokféle ajándéka van minden pedagógusnak és osztálynak. Külön ajándék, hogy az ukrán, és orosz diákok egy csapatként ajándékozták meg a közösséget. Hála, hogy zengi az egész iskola: Solus Christus, sola gratia, sola scriptura, sola fide, soli Deo gloria! Egyedül Krisztus, egyedül a Szentírás, egyedül kegyelemből, egyedül hit által, egyedül Istené a dicsőség!

A templomban a legkisebbekkel

Hála az ovinkért, ahol a templomban ünnepelethettük a gyerekekkel és a pedagógusokkal a Reformációt. Hála a lelkes, érdeklődő gyermekekért és az elkötelezett, hitvalló pedagógusokért. Abban negyvenöt percben volt minden: közös ének, imádság, aranymondás, közös beszélgetés a Reformáció, és református szavakról, és az állomásokon ismerkedés a református templom ajándékai-val. Hála, hogy megírta a szülő, hogy milyen lelkesen beszélt a gyereke hazafelé a délelőtti alkalomról.

Somogyiné Ficsor Krisztina

A 2. osztály csipkebokor bemutatója

A 8. osztályosok bemutatója

GYERMEKMISSZIÓ A FASORBAN

Szeptember elején a gyülekezet vezető lelkésze, Somogyi Péter azzal bízott meg, hogy a fasori gyermekmissziót vezessem. Ezúton is köszönöm elődeimnek: Demeter-né Harmathy Zsófiának, Pataki Dorkának és minden egyes szolgálótársnak, szülőnek, hogy segítettek szolgálatba állni.

A gyermekmisszió szívemnek fontos területe. Magam is hittanórán hallhattam először Istenről és kerültem közelebb Őhozzá és a gyülekezethez. A hittanórára második osztályosként önként jelentkeztem, mert már akkor hívogatott Isten magához. Annak ellenére, hogy családtagjaim nem hittek Istenben. Sokszor átéltem, hogy meghallgatta imádságomat. Ez volt, ami számomra bizonyítékul szolgált arra, hogy valóban él, és még inkább érdekelt: kicsoda ez az Isten?

Miért fontos még a személyes érintettségén kívül a gyermekek közötti szolgálat?

Azért, mert az evangéliumokat olvasva meglevenedik előttünk, hogy Jézus Krisztus rendkívül fontosnak tartotta, hogy engedjék Hozzá jönni a legkisebbeket is. Azokat, akikről azt gondoljuk, talán keveset értenek Jézus tanításából, és olyan keveset tudnak a nagybetűs ÉLET-ről. A szinoptikus (együttlátó) evangélisták mindhárman lejegyezték maguknak és az utókorunk a következő eseményt:

„Ekkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét, és imádkozzék értük, a tanítványok azonban rájuk szóltak. De Jézus ezt mondta: Engedjétek e kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa. Azután rájuk tette a kezét, és eltávozott onnan.” (Mt 19:13-15)

Ma is Jézus hívásának engedve, az ő felszólítására, odaengedjük, odavisszük gyermekeinket, keresztyermekünket, tanítványainkat, legfiatalabb testvéreinket Jézus lába elé, hogy egészséges tanítást, élő közösséget és áldást kapjanak.

Milyen érdekes szó az, hogy „engedjétek!”. A gyermekek nyitottak a hiteles, őszinte, lényegre törő bizonyágtételre. Nekünk felnőtt tanítványoknak pedig számot kell vetnünk saját magunkkal, megvizsgálva, hogy vajon akadályozzuk-e vagy segítjük-e gyermekeinket abban, hogy közelebb kerüljenek Jézus Krisztushoz? Ahhoz az Úrhoz, aki élő és valóságos szabadító Isten ma is. Mert Jézus Krisztus szolgálatának végső célja a mindenkori tanítványai életében nem az elméleti tudásuk végletekig menő gyarapítása volt. A cél az, hogy újjászületett életre jussanak és hálából Isten dicsóságére éljenek! Nem kisebb a cél, amikor gyülekezetünk gyermekeire tekintünk. Erre szeretnénk

őket elszegíteni. Megtenni, ami tőlünk – sokszor tökéletlen – tanítványoktól telik. Legyen az imádság, bátorítás, tanítás vagy példamutatás.

Hiszem, hogy a mi Urunknak terve van gyülekezetünk és a kerületünk, városunk gyermekeivel is. Reménység szerint ők nemcsak a jövő

Tóth Izabella Lili
3.b osztályos hittanos gyermek rajza

református gyülekezeteinek, hanem Isten népének tagjaivá is lesznek.

Hogyan néz ki a gyakorlatban a fasori gyermekmisszió?

Gyülekezetünk berkein belül van:

Gyermekmegőrzés: ahol a legkisebbek, a bölcsődés korúak vasárnap délelőtt az istentisztelet alatt vehetnek részt, ahol két szolgálóval játszhatnak, énekelhetnek és ismerkedhetnek a gyülekezeti közösséggel.

Gyermekistentisztelet: jelenleg három korosztályra bontva foglalkozunk a gyermekekkel. Óvodás, kisiskolás (1-3.osztályig) és nagyiskolás (4-6.osztályig) csoportban. Minden csoportban legalább ketten végzik a szolgálatot: egy alkalomtartó és egy vagy két segítő. A tematikát jó előre, a tanév elején megosztjuk a szolgálókkal. Jelenleg körülbelül negyven szolgálónk van. A szolgálói beosztást folyamatosan önként töltjük ki. Tehát bármikor be lehet újonnan kapcsolódni. Több szülő, gyülekezeti tag, közöttük pedagógusok, valamint sok ifis szolgálónk van. Szeretettel várunk még új jelentkezőket, akiknek segítünk fokozatosan beletanulni a szolgálatba.

A rendszeres alkalmakon túl több – családnak és gyermekeknek szervezett – programon vehetünk részt hónapról hónapra. Erről hirdetésben értesítjük a gyülekezetet.

Ilyen például a családi istentisztelet, adventi családi nap, gyermekdélután, evangelizáció gyermekeknek, Kincskereső tábor, stb.

A gyülekezetünkhöz tartozó Julianna Általános Iskolában és Csipkebokor óvodában is gazdag lelki élet folyik, amelyben lelkészeink szolgálnak Isten Igéjének hirdetésével áhítatokon, csendesnapokon, egyéb lelki alkalmakon, valamint a munka-

társaknak is.

A gyülekezettől térben távolodva a VI. és VII. kerületi állami és egyházi általános iskolákban, gimnáziumban és óvodákban is jelen vannak hitoktatóink. A hittanos gyermekek többsége itt él a fasori templom környékén. Viszont kevesen kapcsolódtak még gyülekezeti közösséghez. Szeretettel hívogatjuk őket és családjaikat is gyülekezetünkbe és alkalmainkra.

Jelenleg ebben a rendben zajlik a szolgálat a gyermekek között. Egyelőre még ismerkedem a szolgálókkal, a gyermekekkel és szülőikkel. Két hónap után úgy látom, hogy a jelenlegi szolgálók megerősítésén, támogatásán szeretnék dolgozni, emellett pedig átláthatóbbá tenni a szolgálat kereteit, az új szolgálók számára pedig a bekapcsolódás útját. Fontosnak tartom, hogy a hittanórákon elért gyermekek és szülők számára lehetőséget teremtsünk a gyülekezetünkhöz való kapcsolódásra.

Szeretettel kérem a gyülekezetet, hogy imádkozzanak azért a többszáz gyermekért és családjaikért, akiket Isten ránk bízott, valamint az őket tanítókért, a közöttük szolgálókért is!

Krisztován Klaudia

Krisztován Klaudia: A gyermekmisszió szívemnek fontos területe, magam is hittanórán hallhattam először Istenről

ÉDES GÁBOR LELKIPÁSZTOR BEIKTATÁS MARCELHÁZÁN

Ünnepi istentiszteleten iktatták be a marcelházi egyházközség lelkészi állásába a falu szülöttét, Édes Gábort, aki hat évig volt a mi gyülekezetünk beosztott lelkipásztora. Az eseményen jelen voltak lelkipásztoraink és gyülekezetünk küldöttsége is. Az alábbiakban Tunyogi Károly beszámolóját olvashatják.

Kedves Testvéreim!

Tunyogi Károly atyánkfia vagyok, a hepehupas, vén Szilágyságból, Zilahról származom, s 2012 év végén helyezett az Úr családommal együtt a Fasori Gyülekezetbe. Több Istentisztelet végén is meghirdették, hogy szeretettel várják azokat, akik szeretnének részt venni

a Fasorban szolgált lelkipásztorunk, Édes Gábor beiktatási ünnepi Istentiszteletén. Szülőfaluja, Marcelháza gyülekezetének élére hívta el és állította az ÚR családjával együtt.

Ez a kis falu a Felvidéken, a mai Szlovákia területén található. Mint szikra pattant a szívembe a személyes részvétel vágya családommal együtt, ugyanis külhoni eseményről volt szó. Az Úr kegyelméből körülbelül harmincöt lelket számláló kis közösség vett részt a fasori gyülekezetből – Gábor és kedves családja öröme – az ünnepi Istentiszteleten. Mint tudjuk, a Fasor – Isten dicsőségére és hiszem, hogy mindnyájunk öröme, épülésére – „gyűjtő” gyülekezet, hiszen a Kárpát-medence minden országából az elszakadt területekről is vannak, vagyunk tagjai, nem kevesen. Megérkezésünkkor éreztük, tapasztaltuk azt a nagy, szívből jövő szeretetet, amellyel ennek a kis közösségnek elöljárói, tagjai fogadtak mindnyájunkat. Nem volt kétség bennem afelől, hogy ebbe a kis faluba, gyülekezetbe, hazaérkeztünk, hiszen itt is Isten országa van.

Süteménnyel, kávéval vártak minket jó házigazda módjára. Az igehirdetés Szénási Szilárd esperes úr által szólt, Pál levele Tituszhoz 3, 3-7: „Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők. De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülvő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva

Édes Gábor beiktatott lelkész megáldja a gyülekezetet

reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek”. A beiktatási Istentiszteletet nagyon megáldotta az Úr, Gáborra és családjára is áradt az áldáskérés fasori lelkipásztoraink és a felvidéki meghívott zsinati előljárók és lelkipásztorok által. A mi kis fasori közösségünk Devich Márton főgondnok testvérünk köszöntésével, áldáskívánásával kezdődött, utána énekkel köszöntöttük a gyülekezetet és Gábort, aki meg is könnyezte családjával együtt ezt a kis ajándékot, amely hálaadás és elismerése volt a nálunk töltött időért, szolgálatáért.

A nyáj immár beiktatott pásztoraként Édes Gábor által szólt az Úr a Zsoltárok 46, 5-6 versei alapján: „Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve”. Az ünnepi esemény zárásaként Gábor is énekelt a gyülekezetnek, amely ének elhívásáról szólt. „Élő víz fakadt bensőmben, az Ő lelke él bennem”. Megkönnyeztük, oly mélyen érintett, mondhatom, valamennyiünket, akik jelen voltunk.

Istentisztelet után szeretetvendégségre hívta Gábor a jelenlévőket. Nagyon gazdagon gondoskodott az ÚR a testi táplálékunkról is, és alkalmat nyitott mindnyájunk számára a személyes ismerkedésre és beszélgetésekre a vendéglátóinkkal. Felemelő volt számunkra az egyszerű kis közösségben élő testvéreinkkel megosztani – kölcsönösen kinek-kinek –, amit az Úr a szívére helyezett. Sikerült néhány szót váltanom Gábor édesanyjával is, aki könnyekig meghatódott azon, hogy mily nagy szeretettel viseltettünk és viseltetünk fia iránt mi, fasoriak. Ottani testvéreink meglepődtek,

*Édes Gábor felesége, Virág,
és középső gyermeke*

amikor beszéltem a Fasor sokszínű hitéletéről, összetételéről. Véletlenek nincsenek, hiszem, hogy Gábor által az Úr építeni akarja áldott országát a Fasorban tanultakkal, megtapasztaltakkal is. A búcsú nehéz volt, de Devich Márton testvérünket idézve Marcellháza közelebb van a Fasorhoz, mint ahogy azt sokan gondolnák.

Testvéri szívvel, szeretettel, áldáskívánással Édes Gáborra és kedves családjára, a marcellházi gyülekezetre, a fasori gyülekezetre, egyházunkra, nemzetünkre!

*Ámen.
SDG!!*

A Fasori küldötség köszönti Édes Gábort egy énekkel

BARANYAI HITVALLÁSOK

Evangelizáció a testvérgyülekezetünkben

Messze utaztunk azon a szerda délutánon. Közel 300 kilométerre a Fasortól, Drávafokra. Vittük az egész gyülekezet szeretetét és köszöntését. Azért is vállaltuk el a szolgálatot, mert ez a baranyai gyülekezet húsz évvel ezelőtt a mi gyülekezetünk testvérgyülekezte lett. Akkor, a Budapest-Északi Egyházmegye minden gyülekezte vállalta, hogy egy baranyai gyülekezettel testvérgyülekezeti kapcsolatot kezd.

Három estén keresztül volt evangelizáció, ahol szolgálhattunk igehirdetésekkel és bizonyoságtételekkel. Napközben pedig a lelkészcsaláddal a környékbeli gyülekezetekben voltunk vagy a helyi református iskolában, vagy a gyülekezet dolgairól beszélgettünk.

A baranyai gyülekezetek híresek a gyönyörű fakazettás mennyezetű templomokról. Ebből hoztunk ajándékba képeket, mindenki gyönyörűségére! Másrészt az is eszünkbe jut arról a vidékről, hogy fogyóban van ott a népesség és a reformátusság. Kis határmenti falvak, sok évszázados református örökség. De mi van ma? Hogyan folytatódik a 21. században?

Isten gondviselő, megelevenítő munkáját tapasztaltuk, ahol Őt hívják segítségül. Drávafok. Egy nagyközség, ahol nincs bevezetve a gáz és a vonatállomást is bezárták. Ugyanezt akarták tenni az iskolával is. Azonban az igazgatónő, aki a lelképásztor felesége, sokat imádkozott érte, hogyan lehetne megmenteni az iskolát. Isten megmutatta neki évekkel ezelőtt az útját. Egyrészt tagintézménye lettek a Pécsi Református Kollégiumnak. Másrészt kisbusszal gyűjtik össze a gyerekeket a környező településekről, és ugyanúgy haza is szállítják őket.

Végül az iskola az egyházkerületen keresztül támogatásban részesült idén. Megújult, kibővült, és új tantermekkel, tornateremmel egészült ki.

Híres a Sellyei Református Egyházközséghez tartozó Drávaiványi gyönyörű fakazettás temploma. Három református él ott, közvetlenül a határ mentén. Mégis csodálatos látni, ahogy gondoskodnak a templomról! Ápolják, karbantartják, kitaranak, és örömmel mutatják az arra járóknak.

A drávaiványi református templom

Kétújfalu. Volt ott egy leromlott állapotú templom, és egy lelkészlakás, mely annyira el volt hanyagolva, hogy fa nőtt ki a padlásáról. Most egy ékszerdoboz lett a kis templom, és mellette a romhalmaz épület a Reménység Háza lett. Nagy betűkkel van kiírva a ház

elejére. Belül felújított termek, ahol nyáron gyermekheteket, és keresztyén filmklubot tartanak.

*Kétújfalu református templomban
Unger Károly, Somogyi Péter lelkészek,
és Unger Károlyné Éva volt iskolaigazgató*

Gyöngyösmellék. Szintén a falu díszé a kívül-belül gyönyörű református templom. Ráadásul, ahogy beérkezünk a falu közepébe, egy kis tisztáson látványosan hívogat. Olajat találtak a földben a környéken évekkal ezelőtt. A magyar Dallasnak mondják ott, hiszen kiépítették a fűrotornyokat is, és folyik a kitermelés. Egyszer csak felkereste a polgármesternő a lelképásztort. Most sok lett az adóbevételük. Tudnak adni a lakóknak belőle, de nagyon szeretnének Istennek is adni, aki megáldja a településüket. Ezért szeretnék kívül belül teljesen felújítani a templomot. Nem kell mást tennie a lelkésznek, csak igent mondani rá!

Patapoklosi. Ez az a református templom, amit még Pestről is jönnek nézni a gyönyörű kazettái miatt, 86 éves néni mutatja meg nekünk, és mesél a kazetták üzenetéről, jelentéséről. A templom minden centijét szíve szeretete tölti be.

Esténkét megtelik a Drávafoki nagy gyülekezeti terem. 90-en is vagyunk együtt. Legalább nyolc környékbeli településről jönnek az emberek. De vannak, akik 60 kilométert utaznak, hogy részt vehessenek az

estéken! Az alkalmak előtt együtt gyűjtja be a fatüzeléses kazánt a két lelképásztor. Unger Károly, a drávafoki lelképásztor először Pécsen szolgált, de aztán Isten készítette, hogy menjen a végekre! Így harminc éve hűségesen, elkötelezetten, és sok humorral szolgál Drávafokon. Egymást erősítettük az életünkben megtapasztalt bizonyágtételekkel és Isten csodáival. „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, és megszabadítalak, és te dicsőítesz engem!” A Zsoltárok 50,15-ből hangzott az örömhír esténként.

Végül már a hazaúton értesülünk róla, hogy miután eljöttünk, egy órával később felrobbant az iskola kazánjának egy része. Kivitte a tetőt. Nyáron készült el, és most kezdtek el először fűteni vele. Alig ment haza a presbitérium az esti alkalomról, már jöttek vissza, hogy megbeszéljék a tennivalókat az iskola körül. Hálát adtak együtt, hogy nem a tanítás idején történt az eset, és nem is az evangelizáció alatt. Hálát adtak, hogy senki sem sérült meg. Sikerült a tetőt még szombaton megcsinálni, de a kazánnal való feladatok még sok munkával járnak.

Imádkozunk az Ige terjedéséért Baranyában! Akit indít Isten, támogassa az ottani missziót! Jó lenne elmélyíteni a testvérgyülekezeti kapcsolatot! Vajon milyen utakat találhatnánk ennek megerősítésére?

*Somogyiné Ficsor Krisztina
és Somogyi Péter*

*Fiait vérével tápláló pelikán – A Patapoklosi
Református Templom egyik kazettája*

KARAKTER VAGY KARIKATÚRA – NÉZZ A TÜKÖRBE!

Elgondolkodtató, önvizsgálatra készítő, megszólító evangelizáció

Az a három nap (2022.11. 08-10.), gondolom, sokunknak emlékezetes lesz. Kíváncsian vártuk. A címéhez feltett kérdés – **Isten karakterei vagy karikatúrái vagyunk?** – mozgósított. Igehirdetője, Bölcshöldi András a teológia spirituális személyes példákkal bontotta ki elgondolkodtató, önvizsgálatra készítő, megszólító témáját a Zsidókhoz írt levél bevezetőjének első négy verse alapján. Vendégei pedig bizonyoságot tettek, az első napon Szilágyi Sámuel teológus hallgató, a másodikon kedves felesége, Bölcshöldiné Türk Emese, a harmadikon a Gazdagréti Gyülekezet bibliaköre. Esténként, bár a fűtetlen templomban ültünk, az evangelizáció egyszerű stílusa, szemléltetéssel kísért (sok kép, egy mindennapi használati tárgy, a tölcser – összegyűjt, majd egy vékony sugárban adja tovább) gazdag tartalma felvillanyozott, felmelegített minket, s talán a képernyők előtt ülő testvéreinket is.

„...sokféleképpen szól Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szól hozzánk.”

Igeolvasás, igehallgatás után, vagy köznapi dolgainkban, cselekedeteinkben, döntéseinkben az evangelizáción elhangzó kérdéseket naponként feltehetjük magunknak:

Hogyan szűrődik át az életünkbe Krisztus?
Hogyan szól Krisztus az én életemben?

A summázó felszólítást pedig gondoljuk át mélyen, vigyük tovább életünk minden napján:

Legyen bátorságunk Jézust felismerni mindenben, életünk egészében ragyogjon fel!

Tisztíts meg teljesen, szentelj meg hadd legyen / Fényedből fénysugár az életem – énekeltük a az első nap végén a 794. énekben.

*Bölcshöldi András:
Hogyan szól Krisztus az én életemben?*

Nézz a tükörbe! Mit látsz? Eszedbe jut, hogy Isten a saját képmására teremtett téged?

Az előadó önmagáról mutatott érdekes, rá jellemző vonásokat kinagyító, helyenként mókás karikatúrákat, bizonyosággal annak, hogy ha bárkiről készül karikatúra, az nem igazi képmás (karakter), bár sok mindent megmutat róla. Az Istentől kapott karakterünk nem lesz látható, csak Jézus által, ahogy csak Ő általa juthatunk el az Atyához, ugyanúgy az isteni karakterünkhöz is. Az estéink azt szolgálták, hogy ha kell, visszataláljunk a teremtésben kapott Isten-képmünkhöz, az ajándékként kapott karakterünkhöz. És az e napi kérdések:

Hogyan ismerhetjük fel magunkban a jézusi karaktert?

El tudjuk-e, el merjük-e mondani másoknak?

Nekem is életprogramommá lett?

Milyen a mi kisugárzásunk?

Felismertem-e, hogy csak Jézusban kerülhet a helyére az életem?

Kérem-e ezt naponként az imádságaimban?

„... hatalmas szavával hordozza a mindenséget... minket bűneinktől megtisztított..”

Hogyan hordozza Isten a világot, és benne minket?

Számtalan jel volt a történelem során, és megtapasztaljuk ma is, Ő mindenek felett Úr, a világ mostani válságos, világháborúval fenyegető napjaiban is.

Bennünket az Ige tart meg, napi táplálék, vigasz, reményt, erőt adó üzenet, személyre szól. Biztat valamennyiünket, hogy saját emberi szavunkkal adjuk tovább. (A szemléltetésben használt tölcserő az előadó elfordította, most szócsó lett!)

Felelősségünk van:

Mit erősítünk fel, mit mutat a mi életünk, mit mutatnak a szavaink?

Kerüljük-e a csúnya szavakat, a trágárságot, a bántást, fecsegést, a másokat vádoló meggondolatlan szavakat? Isten munkatársai-ként nekünk vannak-e erőt adó, megtartó, előre vivő szavaink a családjaink, a környezetünk, a gyülekezetünk tagjai számára. Gondozzuk a szavainkat!

Egy döbbenetes vetített kép ábrázolta: Krisztus kereszttjét is az Atya tartotta, s hiszszük, a mi életünk kereszttjeit is Ő tartja, terheit Ő vállalja át Krisztus kereszthalála által. Tehát adós vagyok, bűneim nyomasztanak, de Isten szólít, Jézusban megszabadít, kifizette az adósságomat.

A harmadik nap bizonyágtevője erről beszélt a gyülekezethez, erről szólt a csoport gitárral kísért, szép éneke – Csak benned...

(A nap bőséges, szemléltető képanyagát az élő közvetítés felvételén lehet megtekinteni: <https://www.youtube.com/watch?v=5cnGVLTCZA>)

Széplaki György

SIETÜNK SEHOVA

A címet egy régebbi, ifjúsági, amatőr színházi előadásból kölcsönöztem. Az előadás megragadott, de nem a stílusa, s az időnként vaskos nyelvezete, hanem az igazságtartalma. Jelenetei plasztikusan mutatták be az emberi életutat a születéstől kezdve, benne a kapkodásokat, a tévutakat, a hiábavalóságokat. Majd a vége jobbra fordult: „Nem sietünk sehová”... „Hány méter a szeretet?... – énekelték, s a szüleik életének apró, semmitmondónak látszó mozzanatai fénylettek fel a zárójelenetben.

Elgondolkodtató.

És akkor kérdezem:

Mi keresztyének is ilyen kapkodva, sietve élünk? Vagy sietünk valahová?

Új énekeskönyvünk 729. éneke hittanos gyermekeknek ajánlott. Népdalra (Kösziklán felfutó...) írt egyszerű szöveg. Olvassuk, énekeljük gyermeki hittel!

1. Védelmezz, Istenem, Ügyemnek fogd pártját, Mindenki ellenem, Nem lehetnék árvább.
2. Körülfog minden rossz, Gyöngé már a lábom, Segítsen szent erőd Utaidat járnom.
3. Küldd hozzám követed, Igazságod fényét, Életem sietve Nyomába szegődjék.
4. Vezess föl hegyedre, Otthonodba engem, Öröm és vidámság Töltsd el a lelkem.
5. Atyának, Fiúnak, Szentléleknek hála, Meglátja az Urat, Aki várva várja.

Széplaki György

KRISZTUS ÉS A GYÜLEKEZET SZOLGÁLATÁBAN

Pótpresbítereket választottunk

„A közöttetek levő presbítereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (1Pét 5,1-3)

Március első vasárnapján 15 pótpresbitert választott egyházközségünk közgyűlése. Szerettük volna már tavasszal bemutatni őket, rövid bemutatkozó írásaik megválasztásuk előtt rendelkezésre álltak, de az idő rövidsége miatt nem készült mindannyiukról fotó, ezért vártunk mostanáig a közzétételre. Alábbiakban az új tisztségviselők maguk vallanak magukról, életük fordulópontjairól, de különösen arról, hogyan vonta őket szeretettel magához a Megváltó. Isten gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra!

**ANTAL ZOLTÁN
PÉTER**

1977-ben születtem Nagyváradon, mindkét oldalról református, de templomba csak ünnepekre járó családban.

Tizennégy évesen a Nagyvárad-Réti gyülekezetben konfirmáltam. Ekkoriban foglalkoztatott az Ige, többször is nekikezdtem, hogy elejétől a végéig elolvasom a Bibliát, de rendszerint még Mózes könyveinél feladtam. Szívemmel hiszek, de eszemmel nem, ezt választottam a hitem felől érdeklődőknek

18 évesen. Ezt akkor nagyon elmésnek éreztem, ma már nem vagyok rá büszke. Az ELTE matematika tanári szakán kezdtem meg a felsőfokú tanulmányaimat, és egyetemi éveim alatt a Baár-Madas Református Gimnázium kollégiumában lakhattam. Később már nevelőtanári feladatokat is kaptam, így munkaköri kötelességem lett (a bentlakókat kísértem istentiszteletre) többek között Cseri Kálmán ígéhirdetéseinek hallgatása. Erikát, a feleségemet, is a Baár-Madasban ismertem meg, ő hívott el ifire és az első neszmélyi csendes hetemen, 2000-ben ismertem fel, hogy mennyire saját magam körül forgok, **mennyire szükségem van Jézusra.** Erikával 2003-ban házasodtunk össze, a pasaréti gyülekezet aktív tagjai voltunk sokáig. Mivel a hetedik kerületben lakunk, három gyermekünk a Csipkebokor oviba került Isten kegyelméből, és bennünk is egyre érlelődött a döntés, hogy inkább a Fásorban lenne a helyünk, így körülbelül 2013 óta rendszeresen járunk a gyülekezetbe. **Az indulástól tagjai vagyunk a szombati pároskörnek és az ebből kialakuló házi csoportnak.** Öt-hat éve a gyerekszolgálatba is bekapcsolódtam, ahova a feleségem is követett, a felsősök között tartunk alkalmakat.

ARANYOS BÉLA

Gyöngyösön születtem 1960-ban katolikus szülők gyermekeként. 1975-től 1979-ig Gyöngyösön a Vak Boty-tyán János gépészeti szakközépiskolába jártam, s ott érettségiztem. 1979-től

1990-ig az M2-es metró metróségédvezető, majd metróvezető voltam. 1990-2019-ig a Cinkotai Autóbuszgarázsban, autóbuszvezetőként dolgoztam. 1981. augusztus és 1982. február között katonai szolgálatot teljesítettem Gyöngyösön, ezért tíz éves szerződést kellett aláírni a BKV-nál, így két év helyett, csak hat hónap volt a katonaság. Az 1979 – 2019 közötti BKV szolgálat után hat év karkedvzménnyel nyugdíjba vonultam. 2012-ben nagymamámat 97 éves korában elhívta az ÚR a földi életből. Egyedül maradtam, hogyan tovább? – tettem fel a kérdést. **Az ÚR a segítségemre sietett.** Váraljai János autóbuszvezetőtől kaptam egy könyvet, Wilhelm Busch „Jézus a mi sorsunk” címmel. Ezután következett a csendeshét Biatorbágyon. Innen egyenes út vezetett a Fasorba Végh Tamás lelkipásztorhoz, aki elindított a Jézushoz vezető úton, először két könyvvel: Trausch Liza „Látni akarom a Jézust”, és Végh Tamás „A nagy szabadítás” című írásával. Ezután következett a keresztkérdések tanfolyam. 2014. március 22-én elvettem feleségül Eteklát, március 23-án került sor a konfirmációra, majd augusztus 16-án egyházi esküvőnk volt a Fasorban. Ezután együtt szolgálhattam Pálinkásné Marikával a diakóniában. Sokat köszönhetek a lelkészeknek a közös szolgálatért, Somogyi Péternek, Somogyiné Ficsor Krisztinának, Pataki Andrásnak, Édes Gábornak, Oszlács Endrének, Marton Piroskának. Kovács Tibor Egyházfinak, Cseke Hajnalkának, mint körzetgazda, Kovács Laci és Lázár Niki úrvacsorás szolgálatért. Halász Áginak és Bécsi Áginak a hivatali munkatársaknak és Becske Ibolyának.

CSÁSZÁR PÉTER

1995-ben születtem Budapesten egy templomba járó családban. A fasori gyülekezetben keresztelték meg, édesanyám ide hozott gyermek-is-

tentiszteletekre, majd Juliannás diákként itt kezdődött meg az Istenkeresésem. A Kincskereső táborokban és a vasárnapi gyermek-istentiszteleteken barátokra és otthonra találtam. A Lónyay Utcai Református Gimnáziumban töltött évek alatt egyre jobban foglalkoztatott, hogy megismerjem azt a mennyei Atyát, aki úgy szeretett engem, hogy az Ő egyszerűlt Fiát adta értem. (Jn 3,16) 2009-ben konfirmáltam és bekapcsolódtam a gyülekezeti életbe: az újonnan alakult ifis közösség részese lettem, beléptem a gyermek-istentiszteleti és a Kincskereső-táborok szolgálatba. **A 2010-es sátorajújhelyi közös gyülekezeti héten tettem le Isten kezébe az életemet. Ez a Tamás bácsi bátorításával meghozott döntés erősített meg abban, hogy az ÚR Jézus szolgálatába állva munkálkodjak az örömhír továbbadásáért.** Lelkészi szolgálatra kezdtem el készülni, azonban nem éreztem egyértelmű elhívást, így a történelmi és közéleti érdeklődésemre alapozva az Eötvös Loránd Tudományegyetem politikatudományi képzésére jelentkeztem. Az egyetemi évek alatt egyre többet segítettem az ifjúsági szolgálatban, ami erőt és inspirációt adott ahhoz, hogy az egyetemen is közösségformáló munkába kezdjek. 2016-ban diplomáztam, majd a közigazgatásban kezdtem el dolgozni. A munkakezdés mellett csatlakoztam az IKON szervezői csapatához, 2017-2018 között pedig az ifivezetői csapatban szolgáltam. Az egyetemen, valamint a munkahelyen szerzett tapasztalataimat szerettem volna a közösség szolgálatába állítani, így 2018-tól az IKON főszervezői csapatának a részese lettem. 2018-ban elvállaltam egy Bibliatanulmányozó kiscsoport vezetését, amely azóta is otthona az idősebb ifis korosztálynak. 2021-től a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Egyházkerületében dolgozom püspöki titkárként. Lehetőségeimhez mérten törekszem részt venni a fiatal felnőttek körének az alkalmain. Szolgálataimhoz és munkámhoz

a konfirmációmkor kapott ígéből meríték erőt: „A messzeségben is megjelent az Úr: „**Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.**” (Jer 31,3)

DR. DELI JÓZSEF

1986-ban születtem Kiskunfélegyházán. Feleséggel, Melindával még gimnazista korunkban ismerkedtünk meg, és 2013-ban

házasodtunk össze. Két lánnyal áldott meg minket eddig az Úr; ők mindketten a Csipkebokor Óvodába járnak. Nem hívő családba születtem, sosem jártunk templomba, ezért mindössze annyit tudtam a Bibliáról, Jézus tanításairól, ami az iskolai tananyag része volt. Istennel, Jézus Krisztussal és a református vallással feleségem által ismerkedtem meg, akit elkísértem a templomba. Ő arra kért, hogy nyitott füllel és szívvel üljek ott. Az első lépéseket ezért a feleségem iránti szeretetből tettem meg, de Isten Szentlelke csodálatos munkát végzett bennem. Betöltötte a hiányt életemben, melynek létezéséről előtte nem is tudtam. Új célokat, támaszt, reményt adott. Immár felnőttként, jegyben járva, 2013-ban konfirmáltam az Újpest-Belsővárosi Református Gyülekezetben. **A konfirmációs bizonyítélemtől hittel vallottam: Jézus értem is meg-halt.** A Fasori Gyülekezetbe a 7. kerületbe költözésünket követően, 2013-ban kezdtünk járni. Itt új otthonra, családra lettünk, rögtön befogadtak, amiért mindig is hálásak leszünk. Úgy vélem, hogy a fasoriaknak azóta is ez az egyik legnagyobb erősségük, a nyitott szívek, fülek, a befogadás. Végzettségemet (jogász) és a jelenlegi munkám során szerzett tapasztalatokat 2017 óta a számvizsgálói szolgálat ellátása során is hasznosítani tudom. Ha Isten más feladatokra is elhív, legjobb tudásom szerint szeretném végezni azokat.

DRASKÓCZI ÁGNES

1969-ben születtem Miskolcon. Szüleim mindketten pedagógusok voltak. Az olvasás szeretete, az irodalom

és a nyelvek iránti érdeklődés egész korán megmutatkozott nálam, középiskolában pedig azt is eldöntöttem, hogy tanár szeretnék lenni. A Debreceni Egyetemen 1992-ben magyar nyelv és irodalom, orosz nyelv és irodalom szakon, az ELTÉ-n 1996-ban angol nyelvtanári szakon szereztem oklevelet. Kezdetben magyar nyelvet, irodalmat és angol nyelvet tanítottam. Sok-sok év kihagyás után – pár éve – az angol mellett orosz nyelvet is tanítok. Szakmámat gyönyörű hivatásnak tekintem, 30 éve üzöm. Verseket írok, írásaim online és nyomtatott irodalmi lapokban publikálok. **Isten elhívására elég későn, már a két gyermekem születése után, felnőtt fejjel válaszoltam, de mindig is meghatározó minta volt előttem református apai nagyszüleim hiteles, mély istenhiten alapuló élete.** A gyermekeim keresztelője után, 2007-ben vettem részt először fasori istentiszteleten. 2009-ben konfirmáltam. Akkor elemi erővel szólított meg az áldó ígém, amit kaptam: „**Örök szeretettel szerettelek, ezért vontalak magamhoz hűségesen.**” (Jer.31,3) Ez az ige azóta is nagyon fontos számomra, mert az Úr hűséges, feltétel nélküli, megtartó szeretetéről beszél. Korábban a Kulturális Örökség Napjain megnyíló templomunk bemutatásában végeztem szolgálatot, s a Fasori Harangszóban néhányszor verseimben is hirdethettem Őt. Szeretném ezután rendszeresen szolgálni a gyülekezetet, s kérem az Urat, tegyen erre alkalmassá.

FERVÁGNER CSABA

1980-ban születtem Budapesten, édesanyám katolikus nevelést kapott, én elsőáldozó voltam, elsősorban

nagyzüleim odafigyelése révén. Feleségemmel, Farkas Katalinnal kötendő házasságunkig – mely 2010-ben volt – egy ködös felhő élt bennem a vallással, egyházzal, hittel kapcsolatban. Azt tudtam, hogy Mindenható van, viszont semmi konkrét tudás nem állt rendelkezésemre annak érdekében, hogy a bizalmam Istenben erős legyen. Ez az esküvői helyszín kiválasztásakor kezdett megváltozni. A fasori református templomra esett a választásunk, itt adott bennünket össze Kata lelkész nagyapapája, a háttérter Somogyi Péter adta. Én szívesen vállaltam a református házasságkötést, mivel a felkészítő alkalmak alatt mélyen gyökerező tudást fedeztem fel, ez a megközelítés nagyon megtetszett, és elhatároztam, hogy rendszeresen fogok Bibliát olvasni, illetve a fasori gyülekezet tagjává szeretnék válni.

Egyre közelebb kerültem Jézushoz, az ő tanításához. Eljártunk csendeshetekre, rendszeresen látogattuk a fiatal felnőttek körét. 2015-ben érkezett a hívás, a Fasorban elkezdtem a konfirmációs tanfolyamot. Nagy volt a lelkesedésem, és rengeteg új és fontos ismerettel gazdagodtam. **Jézus kitartó szeretete kellett azonban ahhoz, hogy a felkészítés alatt ellenálljak a Kísértőnek és valóban megtérjek.** Most életem legfontosabb pillérének gondolom Jézust. Kisfiunk Péter, aki 2018-ban született, a Csipkebokor Óvodába jár. Én – feleségemmel együtt – a templom aktív tagjaként és hivatásos zenészként a zenei szolgálatban veszek részt.

JUHÁSZ GERGELY

1987-ben születtem Budapesten. Bár a családom nem járt templomba, de megkereszteltek engem, és gyerekként 1-2 évet jártam hittanra

is. Bármiféle hittel 17-18 évesen kezdtem újra foglalkozni, amikor megfogalmaztam magamnak, hogy valamiféle emberfeletti hatalomnak léteznie kell. Ekkor döntöttem úgy, hogy megpróbálok megkeresni a kereszténység Istenét. Erről azóta tudom, hogy valójában Ő döntött így. **Az ezt követő időszak egy lassú ismerkedésről szól, ahol Isten mindig egy-egy apró lépéssel (például egy régi hívő ismerős felbukkanása, vagy a későbbi feleségem megismerése) közelebb vonzott magához, a megtérésem pedig 24-25 éves koromra tehető.** A fasorba feleségem, Zsófi révén kerültem 2016-ban, aki a Juliannába, valamint az ifibe járt korábban. Rövidesen becsatlakoztunk a pároskörbe, valamint a fiatal felnőtt körbe is, utóbbiban később 3 évig vezetőként is szolgáltunk. 2020 őszén megszületett első gyermekünk, Levente, a kör vezetését ezután adtuk tovább. Jelenleg az iratterjesztésben szolgálok. Magánéletemben villamosmérnökként végeztem, és jelenleg programozóként a Nokianál dolgozom már kilenc éve. Szeretek olvasni, szinte bármilyen labdajátékot játszani, és utazni, emellett pedig igyekszem az apaság minden percét kiélvezni.

KECSKÉS D. BALÁZS

1993-ban születtem. Habár a szüleim révén családomban jelen volt a hit, az evangélium üzenete az egyetemi éveim elején ragadott meg. **Megtérésem-**

ben nagy szerepe volt a feleségemnek, a fasori templomba is ő hívott el. **A Keresztkérdések tanfolyamon – amelyen kétszer is részt vettem – vált számomra személyessé Krisztus hívása, 2015-ben konfirmáltam.** Kiskorom óta zenével foglalkozom: tanultam furulyázni, hegedülni, klarinézni, zongorázni. Végül ez utóbbi lett a fő hangszerem. Zeneszerzőként dolgozom, valamint a Zene-akadémia zeneszerzés tanszékén tanítok. Alkotóművészként is aktívan foglalkozom a hit kérdéseivel, gyakran zenésítek meg szakrális szövegeket. Rendkívül érdekel az egyházzene, fontosnak tartom, hogy születessenek olyan új művek, amelyek templomi kórusok által is előadhatók. A könyvektől a hit dolgában is sokat kaptam, ezért nagyon hálás vagyok, hogy az Iratterjesztésben szolgálhatok. Julcsi, a feleségem az énekkari szolgálatot vezeti. Két kislányunk van, Hanna és Tirza. Szabadidőmben szívesen foglalkozom teológiával, apologetikával, filozófiával, irodalommal.

OTTMÁR DÁVID

1984-ben születtem Székesfehérváron. Katolikusnak kereszteltek, de családom nem volt vallásgyakorló. Tízéves koromtól cisz-

terci rendi gimnáziumba jártam, ahol az iskolai tanrendnek köszönhetően (testben) közelebb kerültem a hitgyakorláshoz. Tinédzserkorom a zene és a zenei pálya adta szépségek, nehézségek megismeréséről szólt, az „istenképpel” egyáltalán nem törődtem. Egyetemistaként egy baptista ifjúsági körben szólított meg Isten, ekkor azt hittem, megtértem. **2009-ben értettem meg, hogy a megtérés nem ment végbe bennem, és egy biatorbágyi férfi csendes**

héten adtam át az életem. Ugyanebben az évben kedvesemmel (azóta feleségemmel), Annával ellátogattunk a Fasorba, mert lelki otthon után volt vágódásunk. Mint minden keresés, a miénk sem volt zökkenőmentes, némi időbe telt, míg elköteleződünk a Fasor mellett, mely gyülekezetnek immár tizenegyedik éve vagyunk tagjai. Az itteni gazdag zenei életnek hamarosan részévé válhatunk, hivatásunkkal (mindketten zenészek vagyunk) rendszeresen szolgálhatunk Isten dicsőségére, s hisszük, hogy a gyülekezet épülésére. **Nagy hála van a szívünkben két gyermekünkért is.** A szülővé válás útja bár rögzös volt számunkra, ma már tudjuk, Isten ezen a hosszú úton keresztül is felragyogtatta dicsőségét életünkben csodálatos ígéréteinek megvalósításával. És bár távol áll tőlem, hogy magamat, magunkat igaznak gondoljam, de hiszem, hogy családommal együtt az Övé vagyok. **„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.”** (Péld. 4.18, Károli)

DR. PÓLOS MIKLÓS

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Fasori Gyülekezetben pótpresbiteri jelölést kaptam. Apai nagyapám

presbiter volt a feledi református gyülekezetben, a Felvidéken. 1980-ban születtem, Budapesten. Szüleim, akik mindketten vallásos, református családból származnak, fontosnak tartották, hogy engem is református szellemben neveljenek fel. 1981-ben a Fasori Gyülekezetben kereszteltek meg. Isten kegyelméből 1994-ben konfirmálhattam ugyanitt. Gimnáziumi tanulmányaimat a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban végeztem, nyaranta több alkalommal részt

vettem a Református Kántorképző Tanfolyam kurzusain. Gimnáziumi tanulmányaim után 2005-ben végeztem a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karán. 2009 óta dolgozom szívsebészként a Semmelweis Egyetem Szív- és Érgyógyászati Klinikáján. Orvosként Isten gondviselő és gyógyító szeretetét nap mint nap megtapasztalom munkám során. **Hiszem, hogy a betegeket Ő gyógyítja, mi porszemekként veszünk részt az Ő csodálatos munkájában.** Isten kegyelméből 2020-ban házasodtam meg, feleségem Dr. Pólos -Merkel Eperke Dóra szintén orvosi hivatást gyakorol. Gyermeinket, Teodórárt is a Fasorban keresztelték meg 2021-ben. Mindketten fontosnak tartjuk, hogy gyermekünket is református hitre neveljük. Szeretnénk a gyülekezet életében aktívan jelen lenni, bízunk abban, hogy ezt tudjuk hivatásunkkal párhuzamosan, hittel és felelősséggel együtt végezni. **„Nem ti választottok engem, hanem én választottalak titeket”** (Jn 15,16)

SZENTPÉTERI GÁBOR

1982-ben születtem Debrecenben. Nem hívő családban nőttem fel, jómagam későbbi feleségem, Zita révén

kezdtem a fasori istentiszteletre járni immár több, mint tíz éve. **Házasságunk előtt történt meg ébredésem, amikor felismertem Jézus hívását.** A Fasorban keresztelkedtem és konfirmáltam 2012-ben, majd a házasságkötésünk is itt történt. Azóta Anna és Ábel gyermekünk is családjunk részévé vált, és várjuk harmadik gyermekünk születését. Mindkét gyermekünk a gyülekezeti iskolába és óvodába jár, örömmel tapasztaljuk meg ebben is a gyülekezet erejét. A Fasorban felismertem a szolgálat fon-

tosságát, jellem- és közösségformáló erejét. Az Iratterjesztésben kezdtem szolgálatomat, ahol kiváló közösségre találtam a szolgáló társakkal, hálás vagyok, hogy ilyen nagy múltra visszatekintő szolgálati ágban járulhatok hozzá a gyülekezet életéhez. Az itteni szolgálatom mellett a Számvizsgáló Bizottságban is igyekszem segíteni a gyülekezetet. Évek szolgálata után elhívást kaptam, hogy pótpresbiterként a gyülekezetnek is hasznos módon szolgálhassak és tovább formálhasson engem Isten.

TÉZLI PÉTER

Budapesten, 1976-ban születtem nem hívő családba. A családiról elég nehéz és megterhelő gimnáziumi időszak után történelem és fi-

lozófia szakra mentem egyetemre, emellett mindig fontos részét képezte az életemnek a zene. Az egyetem elvégzése után a középiskolai tanári pályát választottam. 2006-ban ismerkedtünk meg feleségemmel, Fannival, majd 2008-ban összeházasodtunk. Két gyermekkel ajándékozott meg bennünket az Úr, Sebestyénnel és Csengével. Feleségemmel az is összekapcsolt bennünket, hogy mindketten útkeresők voltunk – lelki értelemben is. Elkezdtünk Pasarétre járni istentiszteletre, konfirmáltunk, református esküvőnk volt Tatán, de közben mindenféle más, ezoterikus utat is kipróbáltunk. Nálunk ezek akkor még szépen megfértek egymás mellett. Fiunk megszületése után fél évvel, 2009-ben költöztünk a Fasor közelébe. Egy meglehetősen depresszív időszak közepén mentünk el a karácsonyi istentiszteletre, ahol mindketten éreztük, hogy most valami új kezdődik. Ez így is lett. A gyülekezet szeretettel vont be a körébe. **Életünkben először tapasztaltuk meg Krisztus személyes jelenlétét, az ima**

valóságát, ezzel együtt az ezotéria iránti érdeklődésünk is kihunytt, hála Istennek.

A gyülekezetben Fanni a gyerekek között szolgál, én a nyári hetek zenés szolgálataiban veszek részt, rendszeresen írok a Fasori Harangszóba, valamint közösen írunk félévente heti kommentárokat a Fénysugarak című bibliaolvasó kiadványba. Minthogy már több, mint tíz éve járunk a gyülekezetbe, úgy érezzük, kötelességünk is nagyobb felelősséget vállalni a közösségért, ezért is döntöttünk a megtisztelő jelöltség elfogadása mellett.

VÉRTESY MÁTÉ

A Tolna megyei Dombóváron születtem 1990-ben, a következő években hat tagúvá növekedő család első gyermekeként, ahol

szüleink mindvégig hitben és szeretetben neveltek, tanítottak minket. Középsiskolás koromig a dombóvári evangélikus gyülekezetbe jártam hittanra, ott is konfirmáltam, s kezdtem el ifjúsági alkalmakon részt venni. Az egyetemre felkerülve a Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség mozgásszerűlt táborainak szolgálói, vezetői csapatában találtam először közösséget. A Fasorba ugyanebben az időszakban, egyetemi tanulmányaim elején kezdtem el járni, sok minden, amit „felnőtt fejjel” Istenről megérthettem és megtanulhattam, a gyülekezeti közösség megismerése már ide kötődnek. Az egyetemen kertész-mérnökként, majd díszkertészeti és növényalkalmazási mérnökként végeztem, azóta zöldfelület építéssel, kezeléssel foglalkozó cégeknél dolgozom. A gyülekezetben az ifi, majd a fiatal felnőttek körének vezetésébe kapcsolódtam be néhány évvel ezelőtt, közben igyekezve figyelni arra is, hogy milyen más szolgálatban lenne helyem a közösségben.

VITÉZ BÁLINT

1993-ban születtem Budapesten, egy ötgyermekes család legidősebb gyermekeként. Szüleim ekkor még nem jártak gyülekezetbe, azonban

Istennek hála, 1997-ben megszólította őket az Úr a Fasorban. Akkor kezdtem el ebbe a gyülekezetbe járni, még óvodás koromban. A vasárnapi gyermek-istentiszteletek, nyári táborok aktív résztvevője voltam, és 2008-ban konfirmáltam. Ettől kezdve az újonnan megalakuló ifibe jártam rendszeresen. Ebben a közösségben mély barátságokat kaptam az Úrtól, melyek mind a mai napig kitartanak. Feleségemmel, Csizmadia Máriával 2020-ban házasodtunk össze itt, a templomban. **Isten Igéje már egészen kicsi korom óta szerves része az életemnek, mely hatására gyermekként átadtam Neki az életemet.** Ifisként megerősítettem ezt a kapcsolatot az Úrral. A hullámhegyek és -völgyek az életemben bár jelen voltak, de az Úr minden egyes alkalommal lenyúlt értem a mélybe, és odavont magához. Az alábbi igevers életem több pontján is sok erőt adott: **„Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”** (2Kor 12,9) A Lónyay gimnáziumban érettségiztem, az egyetemet 2016-ban végeztem el gazdasági területen, később egy felsőoktatási szakképzést is szereztem gazdaságinformatika szakon. Jelenleg egy nagyvállalatnál tevékenykedem informatikai területen, ahol beszerzési folyamatok koordinálásában veszek részt. Számomra mindig fontos volt, hogy aktív tagja legyek a gyülekezetnek. Több területen is szolgáltam (pl. gyermekek között; nyári táborokban gondnokként). Jelenleg az istentiszteletek hangosításában és az élő közvetítésében szolgállok.

ZILAI PÉTER

1984-ben születtem Nagykanizsán, de Kecskeméten nőttem fel. Édesapám katolikus, édesanyám református lévén nővéremet

reformátusnak engem pedig katolikusnak kereszteltek. Gyerekkoromtól hittanra jártam, a Kecskeméti Nagytemplomban elsőáldoztam. Felsőtagozatosként a Kecskeméti Piaristákhoz jártam, ahol bérmlákoztam is. A középiskolai éveket viszont már a Kecskeméti Református Gimnáziumban töltöttem és akkor még nem gondoltam, hogy leendő feleségemmel egy osztályba fogok járni. Itt találkoztam először a református szellemisséggel, aminek az egyszerűsége nagyon megfogott. Felsőfokú tanulmányaimat Salgótarjában a Pénzügyi Számviteli Főiskolán folytattam számvitel szakon, majd Budapestre költözve

pénzügyi vonalon helyezkedtem el. A gimnáziumi osztálytalálkozón ismerkedtem meg újra a feleségemmel, akivel elkezdtünk a faszori gyülekezetbe járni. Egy induló keresztkérdések tanfolyamra jelentkeztem és nem is volt kérdés számomra, hogy a felnőtt konfirmációi tanfolyamon is részt vegyek. **Itt a sok kérdésemre választ kaptam és Isten megerősített benne, hogy a hitemet megvalljam.** Így 2012-ben konfirmáltam itt, a Faszorban. Még ebben az évben összeházasodtunk feleségemmel és a későbbiekben 3 fiú gyermeket kaptunk az Úrtól (Áron, Benjámín és Dániel). **Otthonra leltünk a Faszorban, a fiaink is a Csipkebokor óvodába és Julianna Általános Iskolába tanulnak.** Isten még házicsoporttal is megáldott minket, akikkel havi rendszerességgel találkozunk és a házasságainkat tudjuk építeni az ige fényében. Több éve szolgálok az Iratterjesztésben valamint a Számvizsgáló bizottságban is.

*A megválasztott pópresbiterek csoportja –
Isten gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra!*

ROBOTIKA SZAKKÖRÖK A JULIANNÁBAN

Sikeresen pályáztunk

A Julianna Iskola a jövő munkahelyeire készíti fel diákjait. 2022 tavaszán a Kulturális és Innovációs Minisztérium pályázata keretében sikerült több Artec Robot készletet nyernünk. Két felkészült pedagógusunk segítségével, Bálint Tünde és Kiss Márton tanítókkal kezdtük meg a szakköröket. Az első alkalmak az ismerkedéssel és előkészületekkel teltek, majd számítógépekre telepítették a szükséges szoftvereket és rendszereztek a robot agyakat, szenzorokat, motorokat és építőelemeket. Megismerkedtek a gyerekek a programozási felülettel, ahol a scratch alapú blokkprogramozást tanulják és

gyakorolják. Az építés első fázisaként egy nyomógombos kacsát készítették el, amellyel a cél az alapvető funkciók kipróbálása volt. A szenzorok közül a Buzzer segítségével zenét szerkesztettek, a LED-ekkel különböző fénymintákat rajzoltak a gyerekek. A gyerekek nagy örömmel vesznek részt a robotok tervezésében, építésében és azok működtetésében.

VÁRNI TUDNI KELL

“...aki benne hisz, az nem fut” (Ézs 28,16 - Károli ford.)

A hívő siet megtartani az Úr parancsolatait, de nem jellemzi a türelmetlen futás, a kapkodás és a beteges versengés.

Nem fut el semmi elől, mert nem lesz úrrá rajta a pánikkeltő félelem. Amikor mások ide-oda menekülnek, mintha megzavarodtak volna, a hívő tud csendes, nyugodt és határozott maradni, mert csak így tud majd bölcsen cselekedni a próbatétel órájában.

Nem siettetni az ígéretek beteljesedését, nem kívánja, hogy minden kérése most azonnal teljesüljön; kivárja az Istentől rendelt időt. Vannak, akik elkeseredetten igyekeznek „ma” megszerezni a „verebet”, mert Isten ígérését holnap „tűzoknak” tartják, ami valószínűleg nem is lesz az övék. A hívők azonban tudnak várni.

A hívő nem megy bele elsietve semmiféle jogtalan vagy kétes értékű vállalkozásba. A hitetlen emberben benne van a cselekvési láz, de ezzel gyakran saját romlását segíti elő. A hit nem hamarkodik el semmit, soha nem kényszerül bánatosan visszafordulni a helytelen útról, amelyen meggondolatlanul túl sokáig ment el.

Hát én hogy vagyok ezzel? Ha hívő vagyok, megtartom-e a hívőhöz illő magatartást, és Istennel járom-e utamat? Csendesedj el, felzaklatott lelkem! Nyugodj meg az Úrban, várj rá türelmesen, és kezdj el most mindjárt engedelmeskedni neki!

(Részlet C.H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza című könyvből)

EGYMÁSHOZ KELL VINNI A SZÍVÜNKET...

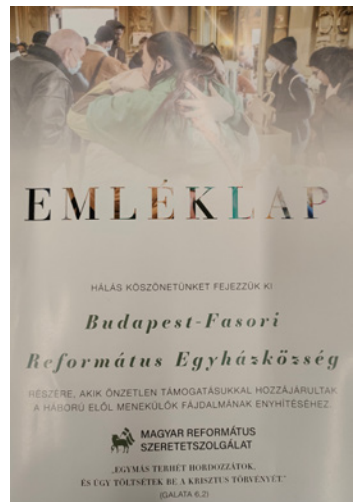

Egymáshoz kell vinni a szívünket, mert csak így lesz egyházunk a gyógyulás helye- hangzott el a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészszentelésén, ahol 19-en kaphattak palástot pásztori szolgálatukhoz, köztük Krisztován Márton, gyülekezetünk lelkésze. Az egyházkerület elnöksége és az esperesek megáldották a felszentelt lelkipásztorokat.

Mi is Isten gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra.

GYÜLEKEZETÜNK ELISMERŐ OKLEVELET KAPOTT

A Magyar Református Szeretetszolgálat az orosz-ukrán háború kitörésének első napja óta segíti a menekülteket, valamint a Kárpátalján maradó bajbajutottakat. Az alapítvány vezetősége 2022. november 10-én, a Pesti Színházban, ünnepélyes keretek között mondott köszönetet azon gyülekezeteknek, önkormányzatoknak és vállalatoknak, amelyek az elmúlt hónapokban felajánlásukkal segítették a Szeretetszolgálat misszióját. Molnár Norbert, a Magyar Református Szeretetszolgálat lelkipásztorja a 41. zsoltár 2. versének szavaival köszöntötte a megjelenteit: „Boldog ember az, akinek gondja van a nincstelenre, ha bajba került, megmenti az Úr.” Áhítatában rámutatott arra, hogy a keresztyén ember nem azért segít az elesetteken, hogy megnyugtassa a lelkiismeretét, hanem mert krisztusi elhívásának és kötelességének tekinti, hogy figyeljen a rászorulóokra. A Református Szeretetszolgálat A Budapest-Fasori Református Egyházközösségnek is megköszönte a segítséget. A mellékelt oklevél minden gyülekezeti tagunknak szól, aki imádkozott a menekültekért, tárgyi vagy pénzbeli adománnyal segítette őket. Ez olyan nagy arányú volt, hogy azon 15 gyülekezet közé kerültünk, amelyeknek külön is megköszönték a támogatást. Dicsőség Istennek, hogy közösen ennyit tehetünk!

„AMIKOR ENGEDJÜK, HOGY A KARMESTER, MAGA KRISZTUS LEGYEN”

Zenei szolgálat a Faszorban

„... Isten előtt teljes erővel, énekekkel, citerákkal, hegedűkkel, dobokkal, cimbalmokkal és kürtökkel.” (1Krón 13,8)

Nagy örömről, hogy a faszori gyülekezet 2015 ősze óta a harmadik vasárnapokon találkozhat a zenei szolgálati csoporttal. A korábbi évek csendes hetein, legmarkánsabban a 2015-ös sátoraljaújrhelyi gyülekezeti héten fogant meg az ötlet többünk szívében, hogy jó lenne a nyári, alkalmoszerű közös énekkísérést rendszeres szolgálati formává alakítani. Így lehetőség nyílik az Urat a hangszerreinken játszva dicsőíteni, s tehetjük ezt a gyülekezet örömére, az istentiszteleti alkalmak gazdagítására.

Alapvető adottsága egyébként a faszori gyülekezetnek, hogy sok profi zenész vallja magát ide tartozónak. Ez az adottság és a szolgálók szívében megfogant készség ad lehetőséget arra, hogy különleges módon menjen végbe a Zenés Istentisztelet, s annak előkészítése. Tulajdonképpen kis kamaracsoport kíséri a gyülekezet éneklését, melyben minden szólamot egy ember szólaltat meg, így nagyon fontos a stabilitás, a megbízhatóság, nagyon jól kell tudni egymásra figyelni, gyorsan reagálni, jól blattolni – ha esetleg nagyon későn születik meg egy-egy átirat. A hivatásunkkal, profi tudásunkkal szolgálunk, sok örömet, mosolyt és összekacsintást élünk át, miközben életre keltjük a kottapapírra gondosan jegyzett szólamokat; élvezzük is egymás társaságát, zenei megoldásait, az összjátékot.

A szolgálat hónapról hónapra születik meg, épp ezért az előkészületek már előző hónap végén elkezdődnek, hogy rendben meglegyen minden a következő alkalomra. Először a lelkész éneket választ, a zenészek jelzik a ráérésüket, a kialakult létszám és hangszer-összeállítás ismeretében pedig a háttérben megkezdődik a szolgálat alappillér-feladata; a komponálás. **Minden ének, minden alkalom tulajdonképpen ősbemutató abban az értelemben, hogy az éneket be-és levezető, illetve kísérő szólamai arra az épp aktuális hangszercsoportra készülnek, ami az adott vasárnap összeáll.** Nagyon áldott, alapos munkát végeznek azok a testvérek, akik lekottázzák mindazt, amit mi zenészek harmadik vasárnap reggel elpróbálunk, majd eljatszunk az Istentiszteleten.

Hálás a szívünk a zenélésért, melyben gyorsan összhangba kerülünk egymással, a szép énekekkel, a gyülekezettel, és hitünk szerint a lelkünk is ráhangolódik az Úr beszédeire. Nekünk, akik a zenei csapat tagjai vagyunk, hétköznapijaink fontos része a zene, a hangszeres játék, és mindannyiunk nagy öröme, hogy a szakmai gyakorlatunkat lelki otthonunkban, a Faszorban, örömforrássá teheti az Úr a zenei szolgálat keretében.

Közösségünk koordinátora, *Ottmár Dávid* a presbitérium felkérésére 2015 novembere óta szervezi a szolgálat munkáját. A zenés istentiszteleteket *Barabás Árpád, Kecskés D. Balázs, Ottmár Dávid, Szabó Ferenc János* és *Székely Gábor* hangszeres letétkészítése előzi meg. Az alkalmakon változó felállásban együtt muzsikál *Patakfalvi Ágnes* (fuvola),

Kiss Katalin (oboa), *Ottmár Dávid* (trombita), *Farkas Katalin*, *Beregszászi-Gaál Julianna* és *Ottmár Anna Magdolna* (hegedű), *Devich Gergely* (cselló), *Fervágner Csaba* (nagybőgő) és *Pálúr János* (orgona).

...És akkor a szolgálók gondolatai

Kiss Katalin – oboa: Amikor szimfonikus zenekarban zenélünk, a közönség passzív résztvevője a koncertnek. Amikor a gyülekezetben szolgálunk, a gyülekezeti tagok aktív résztvevői a zenének az éneklésükkel. A zene, a dicséret együtt, közösen jön létre. Nem különálló csapat vagyunk, mint egy koncertteremben. Ezt igazi ajándéknak tartom. Ilyenkor érzem igazán, mit adott az embernek Isten a zenében.

A zenész szakmát „szerelem-hivatásnak” tartják sokan. Ez igaz, de az – még, ha nehéz is elképzelni –, hogy bele lehet fáradni, ki lehet égni ebben is. Nekem is volt már ilyen időszakom, elég hosszan. Amikor a zenekari munka nem esett jól, egyáltalán nem élveztem, akkor a zenés Istentiszteleteken keresztül mutatta meg nekem Isten, mit kaptam Tőle. **Ez a szolgálat lett a zenei örömforrás számomra.** Elgondolkodtam, vajon hányan találhatták meg már az örömet a gyülekezetben szolgálva ugyanabban a tevékenységben, ami a hétköznapokban megterhelő számukra. Talán épp egy egész héten napi 8 órában a számítógép előtt dolgozó, fáradt szemű testvérünknek ad az Úr örömet a streamelős szolgálatban, egy egész héten gyerekekkel foglalkozó pedagógusnak felüdülést a gyerekszolgálatban, vagy a mindennapokban állandóan rohanó testvérünk a körzetgazda szolgálatban találja meg a kikapcsolódást. **Isten új esélyt ad ebben is.** Megmutathatja, milyen örömről lehet a gyülekezetben szolgálva abban a feladatban, ami a hétköznapokban fáraszt, megterhel, esetleg (már) nem is okoz örömet.

Patakfalvi Ági - fuvola: Zenészként a kamarázás az egyik legkedvesebb zenei forma a számomra, így még nagyobb örömet ad, amikor ebben a műfajban, hasonló lelkületű kollégákkal, hívó környezetben még szolgálhatok is. A csapat egytől egyig kiváló muzikusokból áll, zenetanárként nagy ajándék számomra, hogy velük játszhatok együtt. Mivel az adott énekek az éppen aktuális hangszer felosztásra vannak hangszerelve, országos viszonylatban szerintem nagyon egyedülálló módon, és – bár mi olykor kritikussabb füllel nem így halljuk – magas színvonalon tudjuk kísérni a dicsőítő énekeket.

Beregszászi-Gaál Julianna – hegedű: Én talán azt tudnám kiemelni, hogy mennyire fontosnak érzem a változatosságot, amit a dicsőítésben nyújt ez a szolgálat, és nagyon szeretem benne, hogy részt tudok vele vállalni az Istentiszteletben.

Farkas Katalin – hegedű és Fervágner Csaba – nagybőgő: A zenei szolgálat segít elszakadni a túlzott szakmaiságtól, mindig emlékeztet arra, hogy a feladatom, hivatásom nem „csupán” a templomban, hanem minden szereplés alkalmával a zenében és zenélésben megmutakozó kincsek által Istenre mutatni. Egy templomi zenei szolgálat hangszeres együttese olyankor kovácsolódik igazi egységgé, amikor engedjük, hogy a karmester, maga Krisztus legyen és nem a magunk gyengeségeivel foglalkozunk. Ha sikerül így

Boldog szívvel hallgatja a gyülekezet minden hónap harmadik vasárnapján a zenei kíséretet

zenélnünk, akkor áldás van a szolgálatunkon és gazdagodhatunk a gyülekezettel együtt mi magunk is.

Devich Gergely – gordonka: A zenész szolgálat a dicsőítés mellett számomra egy közösségi élmény is: jó találkozni ezeken az alkalmakon a fasori zenészekkel, a szolgálatokon keresztül egy összetartó csapat formálódott, aminek nagy öröm a részese lenni. Emellett pedig mindig felemelő, ha játszhatok a fasori templomban, úgy érzem zenészként a hangszerjátékon keresztül tudok legközvetlenebbül Istenhez fordulni.

Pálúr János – orgona: A hangszeres szolgálatban elrejtett, vagy – mondhatnánk – kódolt üzenet, felemelő tanulság lett számomra, hogy Isten a szívünkben megszületett szándékot áldja meg. Nem a buzgalomunkat, tenni akarásunkat, még csak nem is a vasárnapi koránkelésünket, hanem ha van imádságunk felé, hogy tekintse neki odaszánt áldozatunknak, hogy többen, egybehangzóan a hangszeres tudásunkat öneki felajánljuk, annak nagy jutalma van. Megtapasztaltuk, ha valamit azért akarunk megtenni, mert Isten előtt kedves, akkor ez hosszútávon mindig az ő áldásait vonja maga után! Nagy öröm számomra, hogy egy ilyen csapat részese lehetek évek óta.

Barabás Árpád – zeneszerző: Én csak köszönöm, hogy Hozzátok tartozhatok. Örömmel szolgálok és mindig ösztönző megerősítést kapok, amikor hallom lelkészeinket vagy zenészeinket. Várom a következő feladatot!

Szabó Ferenc János – zongora, zenei átirat készítő: A 96. zsoltár az Úrnak való éneklésre buzdít („Énekeljete új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld!”), míg a 150. zsoltár különböző hangszereket sorol fel, amelyek az istentisztelet részei lehetnek. A fasori zenés istentiszteletek számomra ezt a két zsoltárt teszik egészen

valóságosan megélhetővé: „új” (újonnan hangszerelt) éneket éneklünk, és hangszerekkel dicsőítjük az Urat.

Székely Gábor: Közel húsz éve szívügyem az istentiszteleti ének és zene, különösen az, hogy sokféle, a gyülekezet különböző rétegeit megszólító zenei stílus helyet kapjon a templomban. Nagy öröm volt számomra, amikor hét esztendővel ezelőtt barátaim – Ottmár Dávid és Anna kezdeményezésére – útjára indult a Fasori Zenei Szolgálat keretében a kamarazene-kíséretes istentiszteletek sorozata. Az azóta eltelt évek során egy-két kivétellel valamennyi hónap zenés istentiszteleti szolgálatának előkészítésében részt vehettem zeneszerzőként. Hálás vagyok a kitartó bizalomért, irántam tanúsított türelemért és a szervezés hűségese szolgálatáért Annának és Dávidnak, valamennyi hangszeres közreműködőnek az énekefeldolgozások magas színvonalú, Lélekkel teli megszólaltatásáért, valamint zeneszerző-társaimnak, akikkel együtt hónapról hónapra elkészítjük az énekek hangszeres feldolgozásait. Számomra nagy öröm az a zenei változatosság, amely a különböző stílusú énekefeldolgozásokban megszólal. Az elmúlt években rengeteget tanultam énekeinkről, azok lelki, zenei és történeti háttéréről, a gyülekezeti énekek célszerű kísérésének módjáról. Sokat tanulmányoztam a régi mesterek korál- és zsoltárfeldolgozásait, ezzel saját zenei látóköröm is bővült. Remélem, hogy a nemrég ránk köszöntött nehéz időszak elmúltával hamarosan folytatódhat a megkezdett szolgálat, a gyülekezet számára áldást, Urunk nevére dicsőséget hozva. Isten áldását kívánom a gyülekezetnek!

Keckés D. Balázs – zeneszerző: 2013/14-ben jártam – kétszer is – a Kereszt-kérdésekre. Akkoriban sok hitmélyítő könyvet is olvastam, olyan időszak volt ez, amikor nagyon intenzíven ismerkedtem a hittel.

Emlékszem rá, mikor arról olvastam, hogy valaki szolgálatot végez a gyülekezetben, óriási kiváltságnak tartottam, és arra vágytam, hogy én is szolgáló tagja lehessen egy közösségnek. Azóta nagyon hálás vagyok, hogy a családommal együtt a fasori közösséghez tartozhatunk, és több területen is végezhetünk szolgálatot. A zenei szolgálatban zeneszerzőként részt venni izgalmas feladat. Nemcsak azért, mert a feldolgozás- írás során közelebb kerülök egy-egy énekhez, hanem mert kiváló zenész kollégákkal dolgozhatok együtt ebben a szolgálatban.

Ottmár Dávid – trombita, zenei átirat készítő, szolgálatvezető: Fontosnak tartom a zenei szolgálatban a Fasor kiváltságos helyzetét, miszerint sok magasan képzett zenész tartozik ide, akik nagy örömet lelik abban, hogy hivatásukkal szolgáljanak. A zenei formáció sokszínűsége is áldás, mert így a gyülekezet az énekkíséretnek megannyi zenei

színével találkozhat. A csapat szervezése és az átiratok elkészítése állhatatosságot kíván, mely odaszánás, a szolgálatkészségre, Isten és a tőle kapott feladatok iránti hűségre tanít.

Ottmár Anna Magdolna – hegedű és szervezés: Számomra közösséget, egymásra és az Úrra odafigyelő jelenlétet és elhívást jelent a fasori zenei csapat tagjának lenni. A zenélés tulajdonképpen együtt lélegzés, közös a tempó, a harmónia részesei vagyunk együtt és egyenként. Nagyszerű muzikusokkal játszhattam az elmúlt években itt, és már nagyon hiányzik, hogy én is beülhessek a csapatba, de jelenleg a kisgyermekeink mellett van még szorosan a helyem. Most a szervezésben segítek és ebben is megadatik az az odatartozás, mely a szolgálat kezdetétől a zenész-identitásom részévé vált.

*Írta és szerkesztette:
Ottmár Anna Magdolna*

A zenei szolgálat zenészei: Beregszászi-Gaál Eszter, Beregszászi-Gaál Julianna, Ottmár Anna Magdolna, Farkas Éva, Fervágner Csaba, Devich Gergely, Kiss Katalin, Pálr János és Ottmár Dávid

„ISTENNEK CSODÁLATOS CÉLJA VAN EZZEL A SZOLGÁLATTAL”

Eltökélt szívű nők

Négy éve, 2019-ben Gér-Bódiss Tímea, Kovács Dorottya és Zilai-Mérges Beáta úgy döntött, hogy havonta egyszer meghívják egy hölgyvendéget, akit egy bögre finom ital mellett kérdeznek életéről, tapasztalatairól, Isten melletti elköteleződéséről, és arról, hogyan éli meg a hitét a hétköznapiakban. A példát számukra egy amerikai szerző Priscilla Shirer: *Eltökélt szívű nők* könyve jelentette, amelyet mindhárman olvastak, s nagy hatást gyakorolt rájuk.

Arra inspirálta őket, hogy ők is bemutassanak olyan nőket, akik Isten mellett kötelezték el magukat. Így indult az „Eltökélt szívű nők” szolgálata itt, a Faszorban. Kezdetben személyes alkalmak voltak ezek, egy meghívott vendéggel, akivel az interjút követően lehetett beszélgetni, kérdezni. Azóta némileg átalakult a szolgálat, havonta egy videós bizonyoságtétel készül, amely felkerül Youtube csatornájukra és Facebook oldalukra, de podcast-juk is van. Bea, Dorottya és Timi kérdezi a vendégeket, s bizony, a legtöbbször az interjúk napok múlva is „dolgoznak” az emberi szívben. Érdemes visszakeresni őket, meghallgatni újra és újra. Megható, inspiráló és tanító nézni és hallani azokat a nőket, asszonyokat, akik arról vallanak, Isten hogyan vezette őket a „sötétségben”, amikor mélységben voltak, vagy amikor életük útvesztőjéből nem találtak kiutat, vagy egyszerűen csak úgy érezték, megfáradtak, és sokféle kötelezettségeiknek alig tudnak eleget tenni. Isten mindig kiemel minket a „sáros fertőből”, sziklára állítja lábainkat”... Erről szólnak a bizonyoságtételek, s ez a célja az „Eltökélt szívű nők” szolgálatnak is. Az elmúlt

évek tapasztalatairól kérdeztük megálmodóit és megvalósítóit.

– **Négy évvel ezelőtt indult a szolgálatotok, mi változott a kezdetekhez képest?**

– **Timi:** 2018 májusától másfél éven keresztül havonta egyszer gyülekezeti alkalmakat szerveztünk, ide hívtunk meg beszélgetni egy-egy eltökélt szívű nőt. Jó volt személyesen találkozni ilyenkor többekkel, akik eljöttek, ugyanakkor már a legelső alkalomtól felvételt is készítettünk a beszélgetésekről, feltettük őket a népszerűbb közösségi oldalakra és hálával figyeltük, milyen sokan az interneten keresztül követik ezt a szolgálatot. Egy idő után beláttuk, a havi alkalmak szervezését egyre nehezebben tudjuk megoldani a sok kicsi gyermekünk mellett, ugyanezt az energiát viszont rugalmasan oda tudjuk szánni arra, hogy heti többször írjunk, posztoljunk is a havi felvételek között az interneten. Így tovább gondolkozva, mélyebben tovább szöve az aktuális beszélgetésünk témáját, közösen gondolkodjunk mindazokkal, akikkel tudunk az *Eltökélt szívű nők* csatornáin keresztül, legyenek akár faszori nőtestvérek, akár bárki, akit Isten odavezet az oldalunkra. Így 2020. januártól ez a faszori szolgálat internetes misszióvá nőtte ki magát.

– **Hogyan választjátok ki az interjúalanyt, mi dönti el, hogy milyen témát jártok körbe?**

– **Dorottya:** Mindig közösen gondolkozunk és imádkozunk a következő beszélgetésekért. A témákat és a beszélgetőpartnereket is Isten hozza eléink, ezért nagy hála van a szívünkben! Többször előfordult már, hogy voltak ötleteink, de Istennek más volt a terve. Ilyenkor olyan jó megtapasztalni, hogy Isten hogyan gondoskodik a szolgálatunkról! Előfordult már például, hogy egy adott beszélgetőpartnert csak később

szerettünk volna megkeresni. Mindeközben egy közelgő beszélgetést egy beszélgetőpartnerünk lemondott, úgyhogy eszünkbe jutott, hogy akkor hamarabb is megkérdezhetnénk őt. Amikor elmondta, hogy később nem is tudta volna elvállalni, mert nemsokára megszületik majd a kisbabája, összeállt bennünk a kép: Isten már jóval előttünk gondoskodott erről a beszélgetésről is. Hálásak vagyunk, mert a fasori testvérek közül is olyan sok eltökélt szívű nővel megismerkedhettünk már, és az évek alatt még nem fordult elő, hogy Isten ne helyezett volna a szívünkre a gyülekezetünkéből is beszélgetőtársakat. **Fontos nekünk, hogy hétköznapi kérdésekről és hétköznapi nőkkel beszélgethessünk, akik Istenről tesznek bizonyosságot, bármilyen témáról is legyen szó!** Mi is megtapasztaljuk, hogy milyen nagy erő van abban, ha őszintén megosztjuk egymással mindazt, amiről nehéz beszélni, vagy amiről nincs időnk, lehetőségünk beszélgetni. Szívesen tesszük ezt úgy is, ha a beszélgetés még nem egy lezárult kérdéstről szól, hiszen mindannyian úton vagyunk, keressük a válaszokat Istentől a kérdéseinkre, és olyan megerősítő, amikor ezt is fel merjük vállalni egymás előtt! Igyekszünk nyitott szívvel kérni Isten vezetését, és minden eddigi beszélgetőpartnerünket, plusz a közösségi oldalainkon az olvasóinkat is megkérdezzük rendszeresen arról, hogy milyen témák foglalkoztatják őket, vagy esetleg kivel beszélgessünk legközelebb!

– **Én magam is nézem ezeket az interjúkat, amelyekben fiatalabb és idősebb nők vallanak hétköznapijaikról, feladataikról, terheikről, örömeikről, de legfőképpen arról, hogyan ad nekik Isten „kapaszkodót”, hogyan segíti őket hitük megélésében. Milyenek a visszajelzések?**

– **Bea:** Érdekes, mert amikor a kezdetben még voltak alkalmaink, akkor rögtön kaptunk személyesen visszajelzést. Most azért az online felületeken ez kevesebb, de nem panaszkodunk, hiszen vannak, akik nem csak kommentben köszönik meg, hanem külön levelet is írnak ne-

künk, hogy mennyit adott nekik egy beszélgetés. Külföldön élő magyar református testvérek is követnek bennünket, aminek különösen örülünk. Jó tudni, hogy egy-egy személyes történet még tengerentúli női közösségekhez is eljut. Többször előfordult már, hogy nem közvetlenül nekünk, hanem beszélgető-partnerünknek adtak visszajelzést a nézők és ez teljesen természetes így. Sőt, még azt is megéltük már, hogy egy közös nyaralás alkalmával ismeretlenül megszólítottak bennünket az utcán, hogy mi vagyunk-e azok, akik az „Eltökélt szívű nőket” csinálják és szeretnék megköszönni, mert nagyon sokat jelent nekik. Hálásak vagyunk minden visszajelzésért, de nem ezért szolgálunk.

– **A bizonyágtételeken keresztül mások is kapnak segítséget? Merítenek erőt, inspirációt útmutatást a nézők?**

– **Timi:** Isten csodálatos munkáját dicséri és minket pedig megerősít a szolgálatban, amikor láthatjuk, mennyien nézik, olvassák, kommentelik, másoknak tovább küldik azokat a felvételeket, írásokat, bizonyágtételeket, amiket megosztunk. Úgy gondolom, az őszinte, személyes történetek, a saját csetlés-botlásunkról és Isten felemelő kegyelméről szóló beszámolók, történetek mindannyiunknak sokat adnak korosztálytól függetlenül. Sokféle élethelyzetet szeretnénk bemutatni, hogy mindenki magára ismerhessen bizonyos pontokon. Mi hárman ezt személy szerint is megéltük, és sok visszajelzést is kapunk számunkra addig ismeretlen nőktől is, akik beszámolnak arról, mennyi erőt ad nekik, mi mindenben tovább lendíti őket, amikor mi és a meghívott vendégeink őszintén meg tudjuk vallani a hitünket és megmutatni, egy-egy élethelyzetben mit is jelent ez.

– **Ti magatok mennyit változtatok a szolgálat által? Mit mutatott meg számotokra Isten a szolgálaton, az interjú-alanyokon keresztül, akik arról vallanak, hogy nehézségeik, kétségeik, útkereséseik közben hogyan vezérelte őket az ÚR?**

– **Dorottya:** Engem minden beszélgetésünk elgondolkodtat, formál, és Istenre emeli a tekintetem! Azt gondolom, hogy hívő nőként mindannyiunknak fontos, hogy életünk minden területét átadjuk Istennek! **Olyan jó nőket látni magunk előtt az úton egy-egy olyan kérdésben, ami kapcsán bennem is megfogalmazódtak már kérdések, vagy akár fel sem ismertem még, hogy Isten mennyire formálni szeretne a téma kapcsán.** Kisgyerekes anyaként nincs sok időm és lehetőségem másokkal beszélgetni, ezért **ezek a beszélgetések és biznyságtételek kincset érnek nekem!** Engem megerősít és inspirál minden beszélgetőpartnerünk. Például abban, hogy legyek hálás még a nehézségeimben is, hogy elhiggyem, hogy Istennek sokkal jobb terve van velünk, mint amit mi valaha elgondolnánk, vagy hogy amit Ő megígér, akár 64 év múlva is, de beteljesíti majd! Egy-egy beszélgetés után az az érzésem, hogy Isten hozzám szól személyesen, és hálás a szívem, mert tudom, hogy akik követnek minket, ugyanígy érzik. **Úgy érzem, hogy Istennek éppúgy csodálatos célja van ezzel a szolgálattal a mi életünkben, mint azokéban, akik igent mondanak a felkérésünkre, vagy a képernyő túloldaláról nézik a beszélgetéseket!**

– **Akár Nektek is segített egy-egy interjúalany valamely kérdésben?**

– **Bea:** Abszolút! Az interjúk előtti előbeszélgetéseken általában mind a hárman részt veszünk és szinte minden ilyen alkalommal olyan pluszt kapunk, amiből hetekig töltődünk. **Azt szoktuk mondani, hogy az a célunk ezzel a szolgálattal, hogy más nőknek adjuk ezekkel az őszinte beszélgetésekkel, de mégis annyit kapunk mi személyesen is, amit nem is gondoltunk volna.** Nem szeretnék most neveket kiemelni, de nekem volt már például olyan, hogy a saját élethelyzetemből kiindulva érdekelt egy téma és az alapján hozott elének Isten olyan beszélgetőpartnereket, akiket ezzel kapcsolatban megkérdezhettem. Voltak meghatározó beszélgetések számomra.

– **Hány követőtök van, hányan nézik ezeket a videós biznyságtételeket? S alakulnak-e kisbaráti, gyülekezeti körök, ahol az adott témáról tovább folytatják a beszélgetést? Mennyire inspirálóak ezek a biznyságtételek?**

– **Timi:** A Facebookon több, mint 2200, az Instagramon is több mint 400 nő követi a tartalmainkat, a Youtube-csatornánknak több mint 1200 feliratkozója van. Egy-egy videós biznyságtételt minimum 500-an, de sok esetben 1500-an megnéznek, **az eddigi legnépszerűbb felvételünk pedig most 72000 megnézésnél jár.** Soha nem költöttünk semmilyen formában hirdetésre, ez mind az Úr munkája és köszönjük mindazoknak a testvéreknek, akik lájkolják, kommentelik, megosztják a tartalmakat, ez is a misszió része, hiszen így nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy minél többeket el tudjunk ezekkel érni, kérjük is a testvéreket, vegyenek részt ebben velünk! Ezek a nagy számok alázatra intenek minket, ugyanakkor hatalmas hála van a szívünkben ezért a lehetőségért! Sokan sok időt töltünk az interneten, ott pedig sok a semmitmondó, személytelen tartalom. **Nekünk az a célunk, hogy igényes felvételeken igazi, mély tartalmat is lehessen nyerni, hogy beszéljünk Istenről, az Ő szabadító és életeket megváltoztató kegyelméről és hogy ez mit jelent egy 21. századi nő számára a mindennapok küzdelmeiben.** Ilyen követői számok mellett sokszor bizony nem könnyű, de a posztjainkban mi is egészen személyes élményeinket, kétségeinket osztjuk meg és azt a bátorítást szeretnénk továbbadni, amit mi is Istenről kapunk, bármennyire is esetleg sebezhetővé tesznek ezek minket, csoda látni, hogy ez az, ami elér az emberek szívéig. Arra is bátorítjuk a nőket, hogy a mi videóinkat kiindulópontként használják, miután megnézték, beszélgessenek tovább ezekről a témákról a gyülekezeti közösségeikben, barátnőikkel, osszák meg ezeket még Isten kereső lányokkal, nőkkel, asszonyokkal.

– **Mindhárman édesanyák vagytok, összesen nyolc kisgyermeketek van. Hogyan tudjátok ezt a szolgálatot végezni? Mikor jut idő rá?**

– **Dorottya:** Ez az egyik legnagyobb kihívás számunkra! Szoktunk is beszélgetni arról, hogy Isten is azt szeretné, hogy elsősorban a család-jaink felé szolgáljunk. Ebben rengeteget segít nekünk, hogy hárman vagyunk ebben a szolgálatban és hogy itt vagyunk egymásnak! Amikor egyikünk esetleg kevesebbet tud részt venni a szolgálatban (például amikor gyermekeink születtek), megértően és szeretettel fordulunk felé. Az is fontos, hogy annyit merítünk a szolgálatunkból, hogy nem is tudnánk jobban feltöltődni abban a pár óra szabadidőnkben, ami a család-jaink mellett megadatik. Gyakorlatiasan megfogalmazva pedig minden teendőt három felé osztunk el, és a kisgyerekeink mellett alvásidőben, vagy amíg intézményben töltik a napot, végezzük el a feladatainkat. **Akikért még különösen is hálás a szívünk: a férjeink, akik nélkül ez a szolgálat nem jöhetett volna létre és nem működhetne a mai napig.** Ők a háttérország, akik, hogy ha kell a gyerekekre vigyáznak, vagy elhordozzák, hogy a közös idő rovására is részt veszünk egy-egy beszélgetésen, és olyan is volt, hogy az alkalmakon a berendezésben segítettek.

– **Mit tanácsoltok annak a hölgynek, aki éppen e videós bizonyágtételek alapján határozza el, hogy szeretné életét Istenhez igazítani, mert látja, hogy ez az egyedül áldott élet, s szeretne minden területen és minden kérdésben Istentől útmutatást kérni és kapni?**

– **Bea:** Ó, adná az Úr, hogy minél több ilyen legyen! **Én azt tanácsolnám neki, hogy keresse a hívő emberek társaságát,** aki lehet egy kolléga, unokatestvér, testvér, akiről

Kovács Dorottya, Zilai-Mérges Beáta és Gér-Bódiss Tímea

tudja, hogy hívő és engedjen a hívásnak. Mikor valaki elhatározza, hogy szeretne elindulni ezen az úton Jézus követésében, azért gyakran nem tudja még kimondani, hogy ő az életének minden területét át szeretné adni Istennek, vagy ha mégis igen, akkor várhatja, hogy nemsokára érzéki az első hitpróba. Ebben az elindulási, „újszülött” korban a legfontosabb, hogy ne torpanjon meg, ne essen vissza, hiszen a szívünk olyan könnyen megkeményedik, s a sátán is bekeményít, hogy nehogy valaki ténylegesen Isten gyermeke legyen. Ezért is fontos a hívők közössége: a gyülekezet, akik mellette állnak és imádkoznak érte. Minde mellett merjen megnyílni imában Istennek, bármi kérdése, gondja van, mondja el neki. Lehet, hogy még elsőre ez is furcsa lesz, de bátran tegye meg, mintha a legjobb barátjának mondaná el a történetét. **Isten a legbizalmasabb kapcsolatot ajánlja fel nekünk önmagával.** Ő az, akiben soha nem lehet és nem is fogunk csalódnani. A vezetését pedig meg fogja értetni az Ő gyermekeivel a Szentlelke segítségével.

A különböző csatornák, amelyeken jelen vagyunk és a következő néven megtalálhat minket bárki:

Facebook: Eltökélt szívű nők

Instagram: eltokeltszivunok

Youtube: Eltökélt Szívű Nők

Podcast felületeken: Eltökélt Szívű Nők

Cseke Hajnalka

BIBLIA AJÁNDÉKOZÁS MENEKÜLT DIÁKOKNAK

A Gedeon Társaság lelkes szolgálója Bibliát oszt a Julianna Iskolánkba érkezett orosz, és ukrán menekültek számára, tolmácsolta Márton Marianna, aki hittant, magyar nyelvet is tanít nekik. Óvodánkban és iskolánkban összesen 37 menekült van jelenleg. Ebből 22-en nem magyar anyanyelvűek, ukránok és oroszok. Ez a református iskolák közül kiugróan magas szám. Háttérben Szűcsné Tihanyi Gyöngyi igazgató asszony, aki különösen szíven viseli a menekültek befogadását és otthonra találásukat.

A cserkész tábor (lásd jobb oldali írás) Magyarország Kormányának támogatásával valósulhatott meg, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. NEAO-KP-1-2022/8-000144 számú pályázatának segítségével és a Fasori Református Egyházközség támogatásával. A cserkész tábor Magyarország Kormányának támogatásával valósulhatott meg, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. NEAO-KP-1-2022/8-000144 számú pályázatának segítségével és a Fasori Református Egyházközség támogatásával.

ISTENT DICSÓÍTVE A TERMÉSZETBEN

Cserkésztábor Pilisszentlászlón

Idén nyáron újra megrendezésre került a 270. számú Hajnal Cserkészcsapat tábora július 7. és 16. között, Pilisszentlászló erdejében.

Minden évben más erdőt választunk táborunk helyszínéül, hogy a gyerekek minél több helyet megismerhessenek az ottani élővilággal együtt, hisz Isten teremtése végtelen és csodálatos. A cserkésztábor egy nomád tábor, így mindent a gyerekek segítségével építünk a helyszínen talált kidőlt fákból. Sátorat állítottunk, polcot, mosogatót kötöttünk. Miután a legfontosabb dolgokkal elkészültünk, játékkal folytattuk a napokat. Météztünk, erdei sakkoztunk vagy a kalmár játék keretein belül a kereskedés alapjaival is megismerkedhettek a tábor résztvevői. Vasárnap lecsendesedtünk és mindannyian az Úr felé fordultunk. Dicsőítő énekekkel magasztaltuk és köszöntük meg a táborot. Emellett volt lelki ösvény, ahol arról gondolkodtunk: milyen Isten a mi szemünkben. Volt portya, ami a szabad ég alatti alvást jelenti. Isten kegyelméből, idén eső nélkül megúsztuk ezt a kalandot. A kisebbek nyolc, a nagyok tizenkét kilométert tettek meg a gyönyörű természetben, míg odaértünk Prédikálósziókra, ahol aludtunk, és ahol mesés szép kilátás fogadott minket. A legkisebbek a tábor helyszínén éjszakáztak a már megszokott sátrakban. Persze nem maradhatott ki a közös főzés, mosogatás,

menetelés, ásás, meghitt beszélgetés, nevetés, éjjeli őrködés sem. Dicsőség Istennek! Hittel reméljük, hogy jövőre is a gondoskodó Atya támogatásával megtarthatjuk a gyerekek fejlődését szolgáló táborunkat.

Szecssei Anna és Kun Kármén őrsvezetők

Vasárnapi dicsőítés gitáros kísérettel

Étkezés utáni mosogatás, ami minden nap más őrnek volt a feladata

HISZEM, HOGY EZ EGY ÉLETÜNK VÉGÉIG TARTÓ KÜZDELEM

Interjú Devich Noémivel

Ifjúsági sorozatunkat folytatva egy újabb fiatal bizonyágtételét olvashatjuk: Devich Noémi beszélt arról, hogy milyen volt felnőni a fasori gyülekezet közösségében.

*Devich Noémi:
Kiskorom óta úgy
neveltek, hogy isteni-
értékek szerint éljek*

– Mesélj magadról, hány éves vagy, hol tanulsz, melyik egyetemre, milyen szakra szeretnél majd menni? Választottál már magadnak hivatást?

– Devich Noémi vagyok, 18 éves. A Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban tanulok, idén fogok érettségizni. Már egészen kiskorom óta zongorázom. Családom és tanárim sokáig buzdítottak arra, hogy folytassam a „családi mintát”, és zenész pályára lépjek, azonban engem jobban érdekelték a humán tantárgyak, a nyelvek. Volt, hogy szinte fel is hagytam a zenéléssel, de valami miatt sosem tudtam teljesen elengedni. Ma már

hálásan tekintek vissza ezekre a fordulatokra, mert Isten vezetését látom bennük. Körülbelül egy éve ugyanis megfogalmazódott bennem a vágy, hogy valóban komolyabban foglalkozzak a zongorázással, így jelenleg a Zeneakadémia a cél. A zenén kívül sok más művészeti ágat lenyűgözőnek tartok, életem során szeretnék minél több tapasztalatot, tudást szerezni ezekről.

– Hány éves korodban kerültél a Fasorba? Te is tősgyökeres fasori vagy, aki már egészen kicsi korától részt vett a Kincskereső táborokban? Milyen élményeket őrzöl ebből az időből?

– Fasori vagyok, amióta az eszemet tudom. Rendkívül sok szép emlékem van a gyermekistentiszteletekről, Tahiról és sok más alkalomról, amikor a most már szintén gimnazista, egyetemista ifitársaimmal énekelünk, játszottunk a templomudvaron. Velük gyakran felemlgetjük ezeket az élményeinket. Meghatódva, vagy éppen nevetve vágunk ilyenkor egymás szavába, hogy a jobbnál jobb közös történeteinket újra megosszuk egymással. Kincskereső táborban ennek ellenére csak egyszer voltam, de az az egy hét különleges jelentőséggel bír számomra.

– Mikor érintett meg először a hit, mikor fogadtad el személyes Megváltódnak Jézus Krisztust?

– Én úgy hiszem, hogy

Noémi szüleinek és testvérével

a megtérés az én életemben inkább egy folyamatként játszódtott le, mintsem egy adott pillanatban, de az első fontost lépést ebben a Kincskereső táborban tettem meg. Emlékszem, hogy nagyon hiányoltam a szüleimet, ezért időm nagy részét pityeregve egy idősebb segítővel töltöttem. Ő mondta el először nekem, hogy Krisztustól csak kérnem kell, és beköltözik a szívembe, megtisztítja azt. Ezután közösen imádkoztunk, és ettől a pillanattól kezdve sok-sok fejlődést, hullámvölgyet, Istenélményt átélve most már azt mondhatom, élő hitem van. Persze sokszor adódnak nehezebb időszakok, de hála Istennek eddig mindig visszatálaltam Hozzá. Hiszem, hogy ez egy életünk végéig tartó küzdelem, tanulás.

– Hogyan alakította életedet a hited? Mennyiben változtatta meg a baráti köröd, érdeklődésedet?

– Mivel kiskorom óta úgy neveltek, hogy a sok más fasori barátommal együtt isteni értékek szerint éljek, ezért sok változást nem tapasztaltam. Ami talán a legtöbbet formálódott bennem hitem által, az az, hogy a döntéseimbe már igyekszem minél jobban bevonni Istent. Gyakrabban észreveszem a mindennapokban rejlő apró szépségeket, és törekszem arra, hogy ezekből töltekezve másoknak is rámutathassak arra a békére, amit Krisztussal élve kaphatunk. Ezenkívül meg kellett tanulnom azt, hogy a hétköznapi sűrűjében is elcsendesedjek, mert a Szentlélek így tud legjobban elérni.

– Tudják rólad az iskolában, hogy keresztyén vagy? Hogyan éled meg világi közegben a hitedet?

– Nagyon hálás lehetek, hiszen eddig mindig olyan közösségbe járhattam a Fasor mellett (mind a Juliannában, mind a Deákban), ahol a többiek is hívő közegben nevelkedtek, vagy legalábbis elfogadják, ha valaki keresztyén. Persze tudom, hogy nem mindig lesz ilyen

könnyű ezeket az értékeket képviselni, de remélem, az Úr abban a helyzetben is megerősít majd.

Noémi családjával

– Mit jelent számodra a Fasor, az ifis közösség?

– Emlékszem, egy templomi alkalom előtt megkérdeztem apukámat, hogy felmehetek-e egyedül a karzatra körülnézni, és azt mondta, hogy persze, hiszen itt otthon érezhetem magam. Akkor rájöttem, hogy a Fasor tulajdonképpen tényleg olyan nekem, mintha a második otthonom lenne. Babakorom óta ide tartozom, innen vannak a legjobb barátaim, és ami a legfontosabb, itt mindig biztonságban érzem magam. Az ifi pedig még ezen felül is rengeteg örömet szerez nekem. Szeretem, hogy az ifis közösségben elengedhetem magam, hogy sokszor a legváratlanabb helyzetekből lesznek a legjobb beszélgetések, és egy-egy alkalom után feltöltődve, megújulva mehetek haza a kapott igei üzenet, és a sok szeretet miatt.

Nagy Réka

Noémi és barátai, Antal Sári, Juhász Villő és Bruckner Lelle

MI INDÍT ENGEM ARRRA, HOGY FOGLALKOZZAM A PÉNZÜGYEIMMEL?

A címben tudatos, hogy nem az „emberekről” írunk. Az általános alany használata elviszi a fókuszot arról, hogy nekem mit kell tennem amikor a pénzügyeimről és minden anyagi javamról gondolkodom. Nem az a kérdés, hogy általában az emberek mit gondolnak a pénzről, hanem én mit teszek azzal, amit Isten ideiglenesen tett le nálam.

Isten arra hív, úgy bánjak a pénzzel, hogy gondos gazdája legyek és tudatosan tervezem a pénzügyeimet. Mit ad nekem a pénzügyi tervezés? Figyelemmel kísérem a kiadásaimat és bevételeimet. Nem sodródok végig az éven. Visszatekintek és felidézem újra a boldog eseményeket, mi mindenre jutott, vagy a nehézségeket, mi mindenben segített át az Úr, és hálaadással újra meg is ünneplem. Ránézek azokra – idő távlatából – ami nem úgy sikerült, ahogy elterveztem: mit tanultam belőle, mit fogok másként csinálni, és elengedem a múlt sérelmeit, ami érzelmi szabadságot ad. Tervezés a következő évre: ide jöhetnek az álmok, vágyak. Azzal, hogy leírom, és Isten jelenlétében átgondolom ezeket, realitása is körvonalazódik.

Isten arra hív, úgy bánjak a pénzzel, hogy gondos gazdája legyek és tudatosan tervezem a pénzügyeimet. Mit ad nekem a pénzügyi tervezés? Figyelemmel kísérem a kiadásaimat és bevételeimet. Nem sodródok végig az éven. Visszatekintek és felidézem újra a boldog eseményeket, mi mindenre jutott, vagy a nehézségeket, mi mindenben segített át az Úr, és hálaadással újra meg is ünneplem. Ránézek azokra – idő távlatából – ami nem úgy sikerült, ahogy elterveztem: mit tanultam belőle, mit fogok másként csinálni, és elengedem a múlt sérelmeit, ami érzelmi szabadságot ad. Tervezés a következő évre: ide jöhetnek az álmok, vágyak. Azzal, hogy leírom, és Isten jelenlétében átgondolom ezeket, realitása is körvonalazódik.

Téged mi tart távol,

hogyan Isten útmutatása szerint foglalkozz a pénzügyeiddel?

2017-ben indítottuk el a Fasorban a Compass – Isteni pénzügyek bibliatanulmányozó sorozatot. Láttuk, hogy azok hasznosították a legjobban idejüket és erőfeszítéseiket, akik hétről-hétre elmélkedtek Isten igéjén és felfedezték gyakorlati tanácsait pénzügyeikre. Több-

**FASOR.HU => GYÜLEKEZETI ÉLET
=> ISTENI PÉNZÜGYEK**

A VILÁG EZT TANÍTTJA:

*Istennek nincs szerepe abban,
hogyan kezeljem a pénzemet,
és boldogságom attól függ,
mennyire tudom elérni a kívánt
életszínvonalat.*

ször adtuk közre a Fasori Harangszó olvasóinak ezeket a személyes megtapasztalásokat, bizonyosságtételeket.

Elhívásunk továbbra is, hogy kics csoportban végig kísérjünk testvéreinket abban, hogy megismerjék Isten életükre és pénzügyeikre vonatkozóan tanítását; örömmel, megelégedettséggel és teljes szabadságban éljenek azokkal a javakkal, melyeket Istentől kaptak. A pénzügyeinktől való szabadság, Isten felszabadult szolgálatát adja. Erre kaptunk elhívást és ezzel a szolgálattal szeretnénk sokaknak megmutatni, hogy Isten teljes pénzügyi szabadságot ad nekünk, és megtanít arra, hogyan gazdálkodjunk azokkal, amiket ránk bízott.

Jábéc imája néhány éve nagyon megérintett bennünket: „*Jábéc segítségül hívta Izráel Istenét, és ezt mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.*” (I.Krón.4,10)

amit kért.” (I.Krón.4,10)

Isten előtt vagyunk és várjuk, hogy kiszélesítse határainkat. Gondolatunkban sem volt, hogy ez az online térben lesz. Az elmúlt években bebizonyosodott, hogy megtörténik az a csoda, ami segít összekapcsolódni; meg-hitt beszélgetések vannak az online térben is.

Évente egy Compass – Isteni pénzügyek bibliatanulmányozó sorozatot indítunk. Szeptember utolsó hetében kezdünk és Adventig véget ér. A jelentkezéseket minden év augusztus 31-ig várjuk. Így ez mindenki számára tervezhető. Aktuális információk a fasori honlapon.

Amikor eldőlt a szívedben, hogy szeretnél pénzügyeidről Isten tanítása szerint dönteni,

A BIBLIA EZT MONDJA:

Ahogy megismerem és követem a pénzkezelésének bibliai alapelveit, egyre közelebb kerülök Jézushoz és megtanulom, hogyan legyek elégedett minden körülmény között.

JELENTKEZÉS:

COMPASSFASOR@GMAIL.COM

VÁRUNK AZ
ONLINE TÉRBEN!

ajánljuk olvasásra Howard Dayton: Számít a pénz c. könyvét, ami egyébként is a feltétele a sorozat elkezdésének.

Köszönjük továbbra is a szolgálatunkért elmondott imádságokat.

Bánhidai Csilla és Fancsalszki Róbert

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi, valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

Legutóbb a Heidelbergi Káté harmadik részével, a háládatossággal kezdtünk foglalkozni, és indítottuk el a tíz Ige egyenkénti tanulmányozását.

Immár a hatodik parancsolathoz érkeztünk, amely a legrövidebb ugyan, de az egyik leggazdagabb etikai tanítás ágazik el belőle. Modern életünk két területére lehet csoportosítani a vele összefüggő problémákat – írja Káté-magyarzatában Szűcs Ferenc.

Egyrészt bioetikai kérdésekre, amelyek az abortuszról, az eutanáziáról, az élet genetikai manipulálásáról szólnak, másrészt szociális kérdésekre, amelyek a háborúról, a halálbüntetésről, az öngyilkosságról szólnak.

Valljuk, hogy minden élet Isten különleges ajándéka; most hangsúlyosabban arról beszélünk, hogy ez a parancsolat az emberi életet Isten sajátos védelme alá helyezi.

Így olvassuk el a 40. úrnapja kérdéseit és feleleteit!

Hatodik parancsolat:
Ne ölj!

Mit akar Isten a hatodik parancsolatban?

Azt, hogy felebarátomat sem gondolatban, sem szóval, sem viselkedéssel, még kevésbé tettelesen, sem személyesen, sem közvetve meg ne sértsem, ne gyűlöljem, ne bántsam és meg ne öljem. Ellenkezőleg: oltsak ki magamból minden bosszúvágyat, magamban se tegyek kárt, és magamat könnyelműen veszedelemben ne sodorjam. A közhatalom kezében azért van fegyver, hogy az emberölést megelőzze.

Csak az emberölésről szól ez a parancsolat?

Amikor Isten a gyilkosságot tiltja, arra is tanít, hogy ő a gyilkosságnak a gyökerét: az irigységet, a gyűlölséget, a haragot és a bosszúvágyat gyűlöli, és mindezt titkos gyilkosságnak tartja.

De elég-e, ha felebarátunkat így meg nem öljük?

Nem, mert mikor Isten az irigységet, gyűlölséget és haragot kárhoztatja, ezzel azt kívánja, hogy szeressük felebarátunkat, mint magunkat: iránta türelemmel, békességgel, szelídséggel, könyörületességgel, szívességgel viseltessünk, őt veszedelmében tőlünk telhetően megvédjük, és ellenségeinkkel is jót tegyünk.

Az Úr Jézus a Hegyi Beszédben elmélyítette a hatodik parancsolatot. A kortársak gondolkodásmódja ellen lépett fel. A Káté is számba veszi azokat a lehetőségeket, amelyek minden korra vonatkoznak, s a krisztusi norma szerint elítélendőek.

Magának az emberi mivoltnak, az öntudatos életnek az a lényege, a megkülönböztető minőségi vonása – tanúsítja Schweitzer Albert –, hogy tiszteletet érez az élet szentsége iránt. Az emberi élet tisztelete hozza magával azt, hogy az embert nem lehet büntetlenül megölni.

Isten gátakat épít föl mindenfelé azért, hogy az életet védje. Aki tehát ember ellen támad, végső soron Istennel szegül szembe. A gyilkosságnak és a gyűlöletnek is az a háttere, hogy az ember messze került Istentől. Ez a Sátán műve, akiről azt mondja Jézus, hogy „*embergyilkos volt kezdettől fogva*” (János 8,44). Ez az ördögi indulat fészkelte be magát mindannyiunk szívébe. A gyilkosságnak a rafináltabb, kifinomult, szalonképes formáit fejlesztettük ki, és ezekről nem vesszük észre, vagy nem akarjuk észrevenni, hogy gyilkos indulatból fakadnak. A bűnbocsánatban és az egymással való megbékélésben lehet ezeket az indulatokat legyőzni. A kereszten győzte le az ellenségeskedést a mi Urunk, és ott békéltetett meg Istennel. Jézus Krisztus új életet hozott minékünk „*Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek*” – mondta (János 10,10). Aki hallja Őt, és hisz annak, amit mond, örök élete van. Az elveszített Édent kaphatjuk vissza ezen az úton.

Ezért nekem is ezt a békéltetés szolgáltatását kell vállalnom, mert azok boldogok, akik ezt Jézus nyomán maguk is gyakorolják.

Mégis megtörténhet, hogy amikor éledni kezd valakiben ez a jézusi élet, elpusztítja azt. Amikor Jézus így szólt a tanítványokhoz. „*Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket...*” (Lukács 18,16), akkor minden idők tanítványainak parancsolta, hogy el ne zárják a rájuk bízottakat úgy, hogy nem engedik az Ő közelébe. Cseri Kálmán figyelemre ajánlott megítélése szerint: aki a gyülekezettől és Isten Igéjétől elzárja a rábízottakat, az a legszörnyűbb lélekgyilkosságot követi el.

Az Istentől messze került ember haraggal, gyűlölködéssel vétkezhet a hatodik parancsolat ellen. Az emberiség története folyamán egyre szaporodott a pusztítók és elpusztítottak száma, a gyilkolóeszközök hatékonysága – ma már az atombombánál tartunk...

A háború rettenetes dolog – kiált fel Csiha Kálmán –, az emberek kivetkőznek emberségükből, ártatlanok szenvednek, milliók pusztulnak el. A háború istentelensége érhető tetten abban is, hogy országrészeket feléget, nemzeteket kitép és szétszór. A legborzasztóbb az, hogy az agresszor mindezt nyugodt lelkiismerettel teszi, nem is gondolva arra, hogy akik miatta elvesznek, éppúgy drága édesanyák, mint az ő anyja, éppúgy boldog ifjú emberek, mint az ő fiai...

Minden erőnkkel harcolnunk kell, és imádkoznunk azért, hogy ne legyen sohasem háború.

A Káté nem hagy kétséget afelől, hogy a gonoszt csak jóval lehet legyőzni – írja Szathmáry Sándor. A hatodik parancsolat megtartásának egyetlen lehetősége a szeretet. A szűkülő szeretet kitágítja a gyűlöletet. Az Úr Jézus parancsolja: szeressétek ellenségeiteket.

A felebaráti szeretet fokozott felelősséggel fordul a másik emberhez – írja Fekete Károly Káté-magyarzatában –, amit igazol és megerősít az arany szabály útmutatása is: „*Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták*” (Máté 7,12).

Egy megrendítő eseményről tudósít bennünket Ablonczy Dániel. A történet arról szól, hogy egy amerikai gyülekezet felkarolta, és rendszeres támogatást nyújtott egy sok kárt szenvedett hollandiai református gyülekezetnek. Két év után a támogató gyülekezet lelkésze meglátogatta

Szeretben összeforva, egy közös test tagjai,
Tudjuk egymásért harcolva, ha kell, vérünk ontani.
Úgy szeretne földi nyáját s halt meg értünk jó Urunk;
Fájna néki, látva minket, hogy szeretni nem tudunk.

821.ének 2.verse

a holland testvéreket. Mélységes hálával fogadták, s amikor megkérdezte őket, mit tehetnének értük a jövőben, egy öregember így szólt a gyülekezet nevében: két kérésünk van. Az egyik: ne minket segítsenek ezután, mert vannak, akik nagyobb segítséget szenvednek, mint mi. A másik: a segítséget inkább a darmstadti német egyháznak küldjék. Nagyobb részben onnan jöttek hozzánk azok a német katonák, akik templomunkat rommá lőtték, otthonainkat szétdúlták, szeretteinket internálták, legyilkolták. Tisztelettel kérjük, segítsék helyettünk azokat, akik ellenségeink voltak. Az amerikai lelkész mélyen megrendülve hallgatta a kérést, és aszerint is cselekedett. Ez bizonyára Krisztus jó illata volt, élet illata életre.

Életellenes jelenségnek minősíti viszont Csiha Kálmán a társadalomban elterjedt művi abortuszt, amikor az édesanya szíve alatt élő, fejlődő gyermeket megölik. Arra hivatkoznak, hogy ő még öntudatlan a műtét elvégzésekor – pedig ismerjük, hogy akkor már megvan minden testrésze. Egy megdöbbentő film is készült róla A néma sikoly címmel. Az ultrahangképen jól kivehető, ahogy a gyermek szívdobogása hirtelen felgyorsul, fél, megpróbál menekülni. Rémülten húzódik az anyja szíve felé, de a műszer utoléri... Ez a film vádol. Vádol sokakat – azzal együtt, hogy ma már a magzatuk meggyilkolását kérelmező nőknek meg kell hallgatniuk gyermekük szívhangját, egy pillantást kell vetniük ultrahangképére. Ha az édesanya a szívhangra és feltámadó lelkiismeretére hallgatva mégsem tart ki eredeti, gyilkos szándéka mellett, akkor egyidejűleg több örömteli dolog is történik vele és körülötte...

Ahogy a média is foglalkozik vele, a szívhang-rendelet ily módon az életpártiak apró győzelme a halálkultusz felett. Halvány reménysugár, hátha a szívdobbanás megpendít valamit a nőben. Ha van lelkiismerete, akkor ő lesz az anyja – ha nincs, akkor csak a végzete. Gondoljunk az évi harmincezer kioltott életre! Ami nekünk nemzeti tragédia, az a halálkultusz híveinek „emberi jog”.

Mi a Teremtő műveként tekintünk a világra – teszi közzé a Magyar Nemzet –, családban, nemzetben gondolkodunk. Miről egyezkedjünk azokkal, akik a gyilkossághoz való jogért tüntetnek? Akik lerombolnának mindent, ami közösségeink fennmaradását szolgálja? Akik a nemváltást népszerűsítének már óvodás gyermekeink körében is? Istentől messze került emberek ők, akikért imádkozhat, akit a Lélek erre indít, de felkészülten fel kell venni a harcot ellenük. Nem hallgathatunk és nem futamodhatunk meg. „Minden gonoszság a jók hallgatólagos türese miatt következik be; ha nem hallgatnának, nem következne be.” Hans Habe írja ezt, majd így folytatja: „Egyetlen ördögi tette sem került és kerül sor az emberiség történetében anélkül, hogy előbb az ördög ki ne tapogatná a terepet, ki ne nyújtaná a csápjait, s ne biztosítaná a jó bűnrészességét”.

A rohanás e kornak átka,
az ember törli homlokát,
Majd időzavart konstatálva,
mint báb rohan tovább,
Mind sietve szeretnek, isznak,
míg a lélek végül lerogy,
Sietve rombolnak, s megint csak
Sietve bánják valahogy.

Jevgenyij Jevtusenko

Pál apostol, aki hadszíntérként tekint a keresztény életre, arra buzdít, hogy „*ölsétek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben ... vegyétek fel a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát ... és a Lélek kardját, amely Isten beszéde*” (olvasandó: Efézus 6,10-17).

Így előre Jézusunkkal: Néki győzni kell!

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

JÉZUS KRISZTUS SÍR JERUZSÁLEM FELETT

Budapest belvárosában, a Zsinagógával szemben ültem az egyik kávézóban középiskolai ismerősömmel. Rég nem láttuk egymást, beszélgettünk, kivel mi történt. Terítékre került család, barátok, munkahely, politika. Kíváncsi volt legszemélyesebb magánéletemre is, olyannyira, hogy zavarba hozott.

Témát váltottam, mert olyan katartikus változás következett be az életemben, mintha kilóttak volna a világűrbe, pedig az sem lett volna kis csoda. Feje tetejére állt a világom, a szó jó értelmében, új időszámítás kezdődött az életemben. Van előtte és van utána. Van korábbi és jelenlegi énem, korábbi és jelenlegi értékrendem. A látásom is megjavult, pedig azelőtt sem volt baj a szememmel, csak éppen lekerült rólam a világ szemüvege. Isten a múltjében azt mondta: inentől kezdve a valóságot látod. Edzésben tart, úgyszólván egyfolytában versenypályán futok. Tökéletes Mester az edzőm, s boldog vagyok, hogy beválogatott a csapatába. Ismerősöm kavargatta a kávéját, majd azt mondta: „Állj, nem értem. Bűn, megváltás, megtérés, új szív? Isten ajándéka? Milyen új élet? Ez a te szubjektív verziód, így látod, mert így akarod látni.”

Nekifutottam újra, Igéket idéztem a Bibliából, de láttam arcán a csalódottságot, tényleg nem érti. Már azt is furcsállotta, hogy én, aki mindig magas irodalmat olvastam, s a magas művészetek érdekelték, miért lett központi olvasmányom a Biblia, ez a több ezer éves „elavult könyv.” Ráadásul, a legdrágább kincsem.

Szembesültem már ezzel máskor is, amikor Istenről beszéltem valakinek, azt mondta hidegen és tárgyilagosan: a hit a gyengék

menedéke. Higgy, ha Te így érzed jól magad. (Egyébként igaza volt, hiszen Jézus Krisztus valóban a gyengék menedéke, azoké, akik felismerik, hogy önmagukban kicsik, erőtlenek, szükségük van az Ő oltalmára. Jézus Krisztus semmit nem tud kezdeni azzal az emberrel, aki azt gondolja magáról, nagyon erős, nagyon okos, s majd ő mindent elintéz.)

Az ismerősömmel való beszélgetésben a modern kereszténységénél kötöttünk ki, s azoknál a negatív híreknél, amelyek a sajtóban újra és újra napvilágot látnak. Pedofil papokat, szektákat, pénzügyi visszaéléseket emlegetett, és a sok képmutató hívőt, akinek az élete semmivel sem jobb, mint az övé. Akik szinte már kérkednek kereszténységükkel, ám életük nem az ég felé mutat. Ezekkel mit kezdesz? – szegezte nekem a kérdést, amire kérdéssel feleltem: Ha a Napot eltakarja néhány felleg, már nincs is? Emberi magatartás le tudja rontani Isten munkáját? Semmivé teheti az Ő szeretetét, irgalmát, jóságát, hűségét?

A folyó két partján álltunk, ő onnan, én innen. Abban maradtunk, majd folytatjuk a beszélgetést.

Ekkor született meg bennem a gondolat, írnom kell arról, mit jelent a valódi kereszténység. Mit jelent ma, a XXI. században élő hitű kereszténynek lenni, mert még közvetlen ismeretségi körömben is hitetlenkedve néznek rám, amikor azt mondom: ennél boldogabb élet nincs. Isten oltalmában és szeretetében élni, valami gyökeresen új. Igazából nem is él az, akinek nem Ő a forrása.

Látják rajtam, hogy más vagyok, más értékrend szerint élek, nehézségeim közepette is van békességem, és Istenben bízva fogadok mindent, akár magaslatokon vezet, akár mély

völgyeken visz keresztül. Környezetemben többen elégedetlenkednek amiatt, hogy ha valami nemtelenség, bántás ér, miért nem vágok vissza, miért nem állok ki az „igazamért”. Miért nem védem meg magam, s miért hallgatok, sőt, igyekszem jó szóval felelni annak is, aki nyilvánvalóan ártani akar. Honnan van erőm a legváltóságosabb pillanatokban is az ÚR szabadítására várni? Úgy vélik, hagyom magam elnyomni, igazi vesztes vagyok.

Belül mélységesen tudom, mint ahogyan minden élő hitű keresztény velem együtt tudja: ügynök az Úrnál van, s minden a javukra van azoknak, akik Istent szeretik. Fel nem cserélném a korábbi életem a mostanival! Mélységesen igaz, amit Pál apostol mond, s magam is vallom: „Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért. Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őerte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.”

A kereszténység nem egy elavult eszme, amit csak a tradíció írtet több, mint 2000 éve, a Biblia pedig nem egy poros könyv, hanem ma is szól az emberhez – az élő Isten szava – a mai 5G világában is vezeti, tanácsolja, vigasztalja, feddi és bátorítja, sőt, célba is vezeti azokat, akik Isten fiai.

Valóban, nagy a félreértés a keresztényekről. Sokszor olyanok is annak tartják magukat, akik nem azok. Azt hiszik, mivel meg vannak keresztelve, s évente háromszor-négyszer elmennek a templomba, például most, Karácsonykor is, tudják a Miatyánkot és a Hiszekegyet, ők keresztények. S ha eljön az idő, egész biztosan a Mennyországba kerülnek. „A Jóistenke mindent megbocsát, szerető ÚR. Miért küldene a kárhozatba, ez ellenkezne irgalmas természetével?” – oh, hányszor hallottam ezt.

Az Evangélium első hallásra idegenül cseng a világi fülnek, tudom, ezért nem értette középiskolai ismerősöm se. Sokszor kell fürdetnünk benne a lelkünket, hogy befogadja és elfogadja. Minden ember bűnben születik, eredendően bűnös természetünkön pedig mi magunk nem tudunk változtatni – ezt sokáig kell forgatnunk a szívünkben. De ki állhat meg a szent és igazságos Isten előtt, ha eljön az idő? És itt jön az örömhír, Isten nem akarja, hogy az ember elvessen! Irántunk való hatalmas szeretetéből elküldte erre a földre Fiát, Jézus Krisztust, aki a gótgóti kereszten tökéletesen eleget tett a világ bűnéért, minden ember bűnéért, az enyéért is, s megszabadított a halál, a bűn, a Sátán, és annak minden serege fogságából. Ő halt meg helyettem, hogy nekem ne kelljen ítéletre mennem. Micsoda szeretet! Ennél nagyobb ajándékot ember nem kaphat!

Sok időbe telt, mire megértettem: bűnös vagyok én is, akkor is ha nem követtem el börtönnel sújtandó bűnt, sőt, ha nagyon éretnyesen, a legmagasabb erkölcsi mérce szerint éltem volna az életem kisgyermekkoromtól fogva.

Megdöbentett, amikor először hallottam: Isten bűnt gyűlölő Isten. „A bűn zsoldja halál.” „Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!”

Oh, de sokat gondolkoztam rajta, s bizony, remegett a szívem. Elkezdtem olvasni a Bibliát, s fellélegeztem, amikor erre az ígére találtam: „Könyörülő és irgalmas az ÚR, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű.”

Éppen ez kell nekem! Na, ugye, hogy nem sújt le rögtön? Milyen sokáig vigasztaltam magam a könyörülő és irgalmas, haragra késedelmes, nagy kegyelmű Istennel, hogy talán nekem is kegyelmez. S bukkantam még más ígére is, amelyek vigasztalták a szívemet: „közeledjete az Istenhez, s ő közele-

dik hozzátok.” Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.” „Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.”

Az Igék átjárták a lelkem, s kezdtek átalkítani. Nem egyik napról a másikra, hanem ahogyan egy sebes sodrású folyó vájja, mélyíti medrét és partjait.

A Biblia lassanként kedvenc olvasmányomná vált, nem múlhatott el nap úgy, hogy ne vettem volna a kezembe. Volt idő, amikor kijelöltem magamnak egy órát, az ebédszünetet, s elolvastam belőle egy-egy fejezetet, megtanultam igéket, az énekeskönyvből pedig zsoltárokat és dicséreteket.

Radikális változás következett be gondolkodásomban, életemben. Már nem akartam tetszeni a kívüllátnak, embereknek. Nem piperészttem, cicomáztam magam fél óráig munkába indulás előtt, hivalkodó, díszes ruháimat elajándékoztam, igyekeztem egyszerűen öltözködni, minimálisra szorítottam vásárlásaimat, étkezésben és minden másban visszafogott lettem. Férjem tréfásan reagált a változásra, azt kérdezte tőlem: „Már tartós tejet se gyűnk?”

De ez csak a külsőség. A gyökeres változás a lelkemben ment végbe, s azóta is tanulok és tanulok, s hallgatom alázatos szívvel, mit mond Isten. És figyelek arra, hogyan terelget ez a több ezer éves „poros” könyv, ami messze nem poros, mert minden nap forgatom, mit mond, mit tanácsol leghétköznapibb dolgaimban is. És így tesz mellettem még sok ezer ember Magyarországon, akiket ugyanez az elavultnak tartott Írás vezet.

Lehet így is élni, sőt, egyedül így szabad és így érdemes.

Milyen jó volt megélni, amikor egyik barátnőm elveszítette a munkáját, s tanácsot kért, mit tegyen. Azt mondtam neki, az életed nem oldódik meg azzal, ha lesz új állásod. Tudom, hogy fontos... , mégsem ez a legfon-

tosabb. Radikális változásra van szükséged, különben ugyanúgy evickélsz, mint eddig. Amikor eljött hozzám, mondtam neki: nem tudok jobbat, mint Isten ígését! Nézzük meg, mi a mai napi Ige, s ez alapján imádkozunk! De ne állásért, hanem a kegyelméért, talán könyörül rajtunk....És imádkoztunk. S az ÚR – hála Néki – már aznap elkezdte benne is a jó munkáját. Új munkahelye is lett, szinte rögtön, ezen csodálkozott a legjobban, s milyen örömmel emlegetjük és nevetünk boldogan azóta is, hiszen ezt nem is kértük Istentől. De sokkal nagyobb kincsnek tartja, hogy azóta Jézus Krisztusba vetett hittel él és jár. A hivatását is egészen máshogy végzi.

Abban bízom, olvasóink között lesz minimum egy, aki elindul – Isten kegyelméből – azon az úton, amelyen én is elindultam a 2000-es évek közepén, s leveszi a polcra a nagymama Bibliáját, s elkezd olvasni. Abban bízom, hogy lesz minimum egy olvasó, aki Karácsonyt követően is eljár vasárnaponként gyönyörű templomunkba, hogy hallja Isten ígését hétről-hétre. Mert itt, a Fásorban is – Isten kegyelméből – az Ő tiszta hamisítatlan, Életet munkáló, megelevenítő ígéje hangzik. Én is, mint ahogy sokan mások, itt jutottunk élő hitre, s a mai napig hálásak vagyunk Isten kimondhatatlan szeretetéért, amelyben megajándékozott a Vele és egymással való közösséggel.

Aztán meg azért sem akarok hallgatni, mert kereszténynek lenni felelősség a másik emberért is. Sok évvel ezelőtt olvastam egy amerikai ateista cikkét.

A napokban újra előkerestem. A következőt írta: „Ha szilárdan hinném – mint állítólag milliók hiszik – hogy sorsunk az eljövendő életben attól függ, hogyan éltünk ebben az életben a vallás gyakorlati megvalósításában, akkor nekem mindenem a vallás lenne. Akkor a földi élvezeteket, mint a mocskot, eldobnám, hiúságnak tar-

tanám a földi gondolatokat és érzéseket, bolondságnak a földi aggodalmaskodást. Ébredésemkor első gondolatom a vallás lenne, de az utolsó is, mielőtt az álom öntudatlanságába merülnék. Ez lenne egyetlen életcélom. Csak az örökkévalóságra összpontosítanám gondolataimat. Ha egyetlen lelket megmenthetnék a Mennynek, az felérne minden földi szenvedéssel. Földi következmények sohasem tarthatnának vissza, és nem hallgattathatnának el. A világ örömei vagy szenvedései egy pillanatra sem bénítanák meg gondolataimat. Csak az örökkévalóság felé törekednék, csak a körülöttem lévő elveszett lelkeket látnám, akik csakhamar vagy örökre boldogok, vagy örökre nyomorultak lesznek. Széjjel járnék a világban, alkalmas és alkalmatlan időben hirdetném ezt, és így szólnék: Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall?”

Megindító olvasni a Bibliában, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia, aki értünk és miattunk jött el erre a Földre, sírt Jeruzsálem felett, nemcsak a város, hanem az elveszett lelkek miatt is, a hitetlenek miatt, akik nem akartak hallgatni a szavára. Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: Bár felismerted volna ezen a napon te is a békeségre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől. Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ követ, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”(Lukács 19, 41-44)

Kérem a felséges Istent, ajándékozza meg a Fasori Harangszó olvasóit azzal, hogy felismerjék meglátogatásuk idejét!

Cseke Hajnalka

ÁLDOTT ÜNNEPEKET!

Minden kedves Olvasónknak áldott Karácsonyt, s Istentől megáldott békés, boldog új évet kívánunk szeretettel!

A Fasori Harangszó szerkesztői és szerzői

ADVENTI ADOMÁNYGYŰJTÉS

A Református Szeretetszolgálat adománygyűjtést indított a nehéz körülmények között élő családok, gyermekek és idősek megsegítésére.

A Szerettedobozokba tartós élelmiszereket és higiénés szereket várnak, míg a „Kívánságlista”- elnevezésű programban rászoruló gyerekek karácsonyi kívánságait teljesíthetjük. Az összefogáshoz a 1358-as adományvonal felhívásával is lehet csatlakozni.

Amikor megkeresték a Fasori Református Egyházközséget kérésükkel, hogy csatlakoznánk-e hozzájuk, akkor Somogyiné Ficsor Krisztina továbbította ezt a kérést a Diakóniai Szolgálat felé. Nem volt egy percig sem kétségünk, hogy a válaszuk „igen”, segítenünk kell.

Így került sor a Récsey Centerben a Szeretetszolgálat munkatársaival közös adománygyűjtésre november 26-án szombaton délután.

A Szeretetszolgálat munkatársaival közösen a fasoriak is részt vettek a gyűjtésben, hogy az odaszánt idejüket ezzel a szolgálattal töltsék.

Az adakozás, a segítő szándék ez évben is megvan, de most érzékelhető, hogy az árak „elszálltak”, így kevesebben vagy kevesebbet tudnak adakozni. Természetesen

Nem volt egy percig sem kétségünk, hogy a válaszuk "igen", mi is segítünk

mindenért köszönetet mondtunk és hálát adunk Istennek!

A gyűjtés a fasori gyülekezetünkben is folytatódik. Vasárnap már kihirdetésre került az Istentiszteleten, hogy a Szabó Imre tereben várjuk az adományokat a fenti tartós élelmiszerekből, tisztító és tisztálkodási termékekből. Ezeket december 11-től hozhatták be a testvérek, amelynek egy részét szintén a Református Szeretetszolgálatnak ajánlottuk fel, másik részét pedig a saját rászoruló testvéreinknek osztjuk szét. Imádkozunk az adománygyűjtésért!

Gyülekezetünk is részt vesz a Református Szeretetszolgálat élelmiszer adománygyűjtésében

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ December 24-én, szombaton 15 órakor szentesti áhítat
- ◆ December 25-én, vasárnap 8, 10 és 17 órakor istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 25-én, vasárnap 15 órakor siketmissziós istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 26-án, hétfőn 10 órakor istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 31-én, szombaton 18 órakor óévi istentisztelet úrvacsorával
- ◆ Január 1-én, vasárnap 10 órakor újévi istentisztelet

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

◆ December 25. vasárnap 15 óra	Karácsonyi Ünnepi Istentisztelet és Úrvacsora
◆ Január 9. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és hittanóra
◆ Január 29. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és Úrvacsora
◆ Február 12. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és hittanóra
◆ Február 26. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és Úrvacsora
◆ Március 12. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és hittanóra
◆ Március 26. vasárnap 15 óra	Istentisztelet és Úrvacsora
◆ Április 9. vasárnap 15 óra	Húsvéti Ünnepi Istentisztelet és Úrvacsora

FASORI ZENÉS ÁHÍTATOK

- ◆ Január 1. vasárnap 17 óra
- ◆ Február 5. vasárnap 17 óra
- ◆ Március 5. vasárnap 17 óra

TANÍTÓ ÉS KÖZÖSSÉG- ÉPÍTŐ ALKALMAK

- ◆ Férfi csendesnap március 4. szombat

SOROZATOK

- ◆ Kereszt-kérdések tavasz
február 12-től április 23-ig 18-20 óráig
- ◆ Hitmélyítő hét
február 20-tól 24-ig 18 óra
- ◆ Felnőtt konfirmációs tanfolyam
- ◆ Nagyheti alkalmak
április 5-től 7-ig 18 óra

Az elmúlt időszakban megkeresztelt
gyermekünkért, akikért fogadalmat tettünk!

Szentpéteri Gábor
és Halász Zita gyermeke
Szentpéteri Balázs

Fábrics Tamás Márton
és Fejes Izabella gyermeke
Fábrics Mirabella

Tóth Erik és Borisza Réka gyermeke
Tóth Elena Irisz

HAVI ALKALMAINK

- ◆ Gyülekezeti imaközösség a hónap 2. vasárnapján 8:30
- ◆ Zenés áhítat a hónap 1. vasárnapján 17 óra
- ◆ Zenés istentisztelet a hónap 3. vasárnapján
- ◆ Úrvacsorai istentisztelet a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 óra
- ◆ Párápoló tanfolyam a hónap 1. hétfőjén 18 óra
- ◆ Férfi bibliaóra a hónap 3. keddjén 18 óra
- ◆ Baba-mama kör a hónap 1. és 3. csütörtökén 9:30
- ◆ Pénteki pároskör a hónap 3. péntekjén 18 óra
- ◆ Szombati pároskör a hónap 2. szombatján 17 óra
- ◆ Közös bibliaóra a hónap utolsó péntekjén 18 óra
- ◆ Női kör a hónap 3. szombatján 16 óra
- ◆ Ifjúsági istentisztelet a hónap 2. vasárnapján 18 óra
- ◆ Teaház minden hónap második vasárnapján istentisztelet után

KOLUMBÁRIUM

NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő, szombat: zárva

kedd: 9-13 óráig

szerda: 9-18 óráig

csütörtök: 9-13 óráig

péntek: 9-13 óráig

vasárnap: 9-10 és 11-12:30 óráig

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Delényi Gabriella, Dévai-Józsa Gábor, Dósa Hanga, Füle Tamás, Halász Kinga, Kovács Tibor, Márton Melinda, Mikes-Devich Réka, Mikes Benedek, Mottl Gábor, MTI, Szombatiné Kovács Margit, Somogyi Péter, Tunyogi Károly, Vitéz né Horváth Erika .
Isten áldását kérve köszönjük munkájukat, szolgálatukat.

HETI ALKALMAINK

- ◆ Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás vasárnap 10 óra
  - Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt
- ◆ Siloám imacsoport a szenvedélybetegekért hétfő 18 óra
- ◆ Bibliaóra kedd 10 óra
- ◆ Gyülekezeti bibliaóra szerda 18 óra
- ◆ Nyugdíjasok bibliaórája csütörtök 15 óra
- ◆ 35 feletti egyedülállók bibliaórája csütörtök 18 óra
- ◆ Fiala felnőttek köre péntek 18 óra
- ◆ Ifjúsági óra péntek 18 óra

IFJÚSÁGI ISTENTISZTELETEK

- ◆ Január 8. vasárnap 18 óra
- ◆ Február 12. vasárnap 18 óra
- ◆ Március 12. vasárnap 18 óra

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

lelkészi ügyelettel

hétfő: zárva

kedd: 10-13 óráig

szerda: 10-13 és 16:30-18 óráig

csütörtök: 11-13 óráig

péntek: 10-13 óráig

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5. • www.fasor.hu
E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Dévai-Józsa Gábor, Halász Kinga,
Somogyiné Ficsor Krisztina
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács György